

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

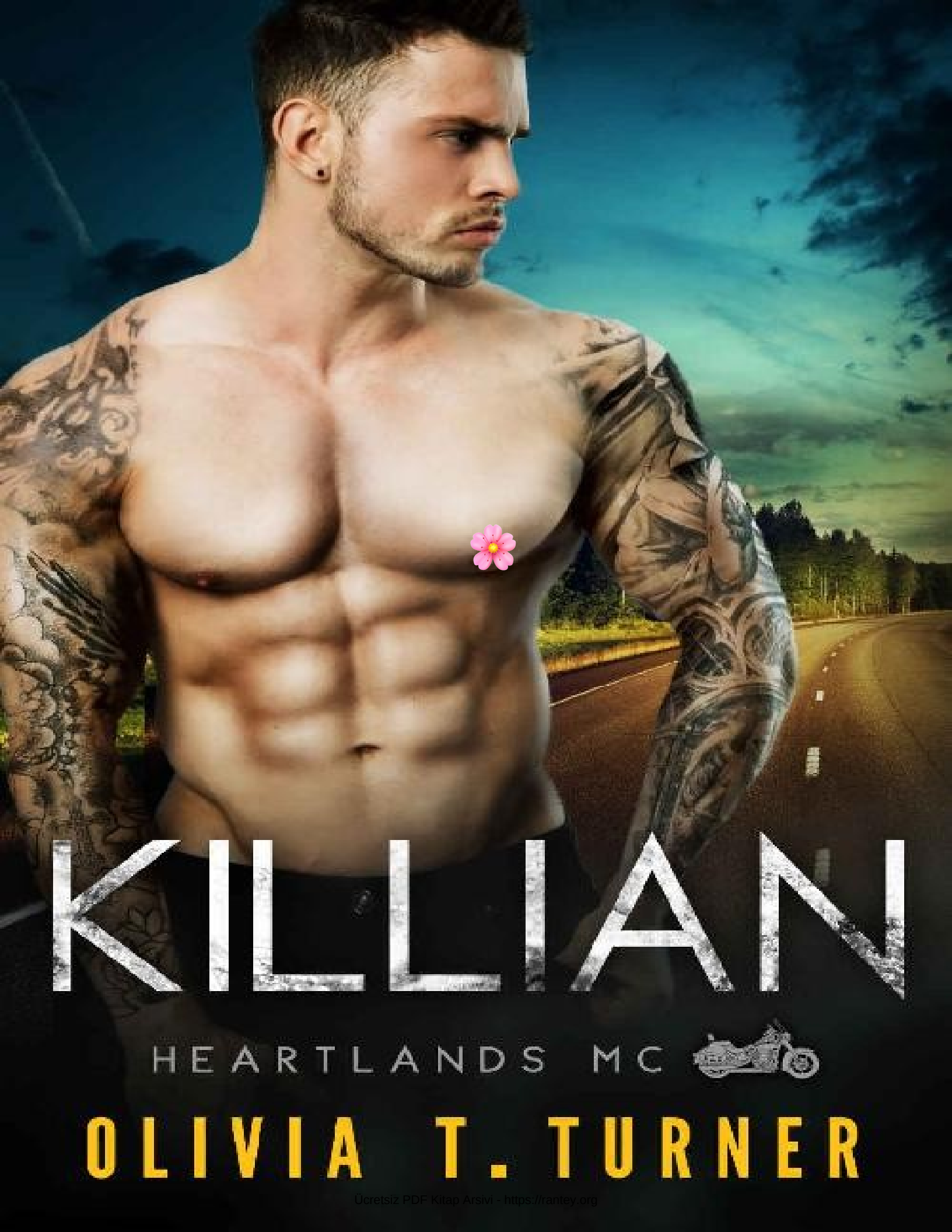
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KILLIAN

HEARTLANDS MC

OLIVIA T. TURNER

- **Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız**
 - **Çeviri Yedek Telegram Grubumuz**
 - **Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz**
 - **Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri**
- **Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız**

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KILLIAN

HEARTLANDS MOTOSİKLET KULÜBÜ

OLIVIA T. TURNER

Telif hakkı © 2020 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için, e-posta Olivia@oliviattturner.com

***Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın.
Teşekkürler!***

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Düzenleme
Kapak Tasarımı Olivia T. Turner

İÇİNDEKİLER

[Telif Hakkı](#)

[Killian Bölüm](#)

[1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Sonsöz Epilog](#)

[Epilog Epilog](#)

[Serinin devamı!](#)

[OTT'ye Takıntılı Olun Utanmayın _](#)

[Gelin Beni Takip Edin...](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın! Sesli Kitaplar](#)

KILLIAN

BLURB

Bana ve Heartlands ekibine Şerif'in kızımdan daha yasak kimse yok.
Ama onu gördüğümde, onu benim yapmak için yapamayacağım şey olmadığını biliyorum. Şerif'in de beni durdurmak için yapmayacağı şey olmadığını biliyorum.
Herkes beni hep bir kanun kaçağı olarak gördü. Bir suçlu. Bir hırsız.
Ama o görmüyor.
Sert dış görünüşümün altındaki büyük kalbi görüyor. Olabileceğim adamı görüyor.
Onun için o adam olmak istiyorum ama geçmişimin canavarları kapımı çaldığında bu çok zor.
Kan borçlarının ödenmesi gerektiğinde.
Ve babası prensesine dokunduğum için kellemi istediğinde. Umarım aşk kurşunlardan daha güçlüdür.
Çünkü bana doğru gelen bir sürü erkek olacak.

Heartlands Motosiklet Kulübü'nün alfa erkekleri, söz konusu sevdikleri olduğunda ülkedeki en sahiplenici, sadık ve bölgeci erkeklerdir.

Heartlands, bağımsız öykülerden oluşan yeni ve sert bir seri. Kısa ve ateşli romantizmin en güvenilir dört ismi tarafından yazılan her kitap motorlarınızı hızlandıracak ve kalplerinizi hızlandıracak. Garantili.

XO, Frankie, Dani, Olivia ve Hope

Brandon'a.
Seni o motorun üzerinde gördüğümde hep motorumu çalıştırırdın.
Neden gidip ağzını açtın ve her şeyi mahvettin?

BİRİNCİ BÖLÜM

Killian

MÜZİK GÜRÜLTÜLÜ VE BOKTAN AMA BURASI HALA EVİM GIBI HİSSETTİRİYOR. İşletmeci Ranger, Ride or Die barında her zaman 70'lerin rock'ını çalmakta ısrar ediyor ve birkaç yıl önce değiştirmeye çalıştığımda neredeyse elimi kırıyordu.

Walker içkisini yudumlarken "Baban geldi," diyor ve gözleriyle kapıya doğru işaret ediyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum elimdeki bira şişesini sıkarken nefesimin altında. Tam da şu anda ihtiyacım olan şey.

Yavaşça dönüp babamın Gage ile içeri girişini izliyorum. Herkes dönüp başını sallayarak babama saygılarını gösterirken tüm kulüp sessizleşiyor. O Heartlands Motosiklet Kulübü'nün başkanı ve bu adamlar için bir tanrı gibi. Ama son zamanlarda benim için sadece bir baş belası.

Başkan Yardımcısı Gage, sert bakışlarla odayı inceliyor. Babam için kurşun yer, sonra da saygıdeğer Troy Conley'e yaklaşmaya çalıştığı için o kurşunu çıkarıp bir güzel döverdi.

Babam yanıma gelirken biramdan uzun bir yudum alıyorum. Bugün takım elbise giymiş ve gözlerimin başımın arkasına kaymasını engellemek zorundayım. Bay Prezentabl. Bay Yasal. Bay Belediye Başkanıyla Toplantım Var. Bay Çok Az Çok Geç.

Walker yanımda durduğunda, "Merhaba Bay Conley," diyor.

Babam etkilenmemiş bir ifadeyle Walker'a bakıyor ve sonra bana dönüyor. "Killian. Benzin istasyonunun satıldığını duydum."

"Evet," diyorum onun onaylamayan bakışlarına bakarken. "Birisi elini çabuk tutmuş. Teksaslı bir yatırımcı sanırım."

Bir elini taburemin arkasına koyuyor ve eğilerek kolonya/puro kokusunu içime çekiyor. "Her şey ayarlanmıştı," diye tıslıyor. "Almalıydın."

"Denedim," diyorum omuz silkerek. "Onlar daha hızlıydı." "Temsilci bana gelmediğini bile söyledi."

Çünkü bir saatte üç yüz puan kazanabileceğim bir yatırımdan yılda on puan kazanmanın anlamını göremiyorum.

"Peki sana verdiğim depozito nerede?" diye soruyor tabureyi daha sıkı tutmaktan parmak eklemleri beyazlaşırken.

"Yarın sana getiririm," diyorum ona. "Onu buraya ben getirmedim, belli ki."

"Belli ki," diye mırıldanıyor tabureyi bırakıp arkasını düzeltirken Yukarı.

Bana son bir kez hararetli bir bakış attıktan sonra ofisine doğru ilerledi. Barın arka tarafına.

"Hoşça kalın Bay Conley," diyor Walker ama duymazdan geliniyor. Gage babamı takip ederken, "Aklını başına topla," diye beni uyarıyor.

"Siktir," diye fısıldıyorum nefesimin altında, Ranger bir bira daha getirirken. Birayı önüme koyuyor ve sonra ellerini barın üzerine koyuyor.

"Bunu kullanabileceğini düşündüm. Babamla konuştuktan sonra hep bir taneye ihtiyacım olduğunu biliyorum."

Bir yudum alıyorum ve soğuk bira boğazımdan aşağı dökülürken gözlerimi kapatıyorum. "Sanırım artık yatağını ısıtan genç ve güzel bir kızın olduğuna göre buna ihtiyacın yok."

Gülüyor. "Hayır. İhtiyacım yok." "Güzel olmalı."

Başını sallıyor, onu hiç görmediğim kadar mutlu görünüyor. Tüm bu amcıklar onun sınırlarını biraz bozmuş olsa da Ranger için çok heyecanlıyım.

"Sen de bir kız bulmalısın," diyor temiz bardakları kaldırmaya başlarken. "Sakin ol. Babanın tavsiyesine uy. Bu kulüp temizleniyor. Bununla savaşmanın bir anlamı yok."

Walker'ın telefonu bip sesi çıkarıyor. Çantasını kapıyor ve koluma vuruyor. "Hadi gidelim."

Ayağa kalktım ve barın üzerine biraz para attım. "Biz motorcuyuz, Ranger. Muhasebeci değil. *Bununla* savaşmanın bir anlamı yok."

Biz çıkarken Ranger başını sallıyordu. Birkaç kişiyle tokalaşıyoruz ve çıkarken fedai Bulldog'un yanından geçiyoruz.

"Hey," diye homurdanıyor Bulldog arkamızdan. "Otoparkta o boku satmak yok."

"Bir kızla buluşacağım," diye yalan söylüyorum.

Yalanımı yutmuyor. Kollarını kocaman göğsünün üzerinde kavuşturduğunu görünce yutkunuyorum. Parmak eklemleri acayip büyük ve tehlikeli derecede sert. Bir keresinde iki yumrukla üç adamı yere serdiğini görmüştüm. Bunun imkansız görüldüğünü ve söylediğimde kimsenin bana inanmadığını biliyorum ama doğru. Bunu kanıtlayacak kanlı gömleğim var.

Canavarın parmak eklemlerinde LOVE HARD dövmesi var ve beni bu boku satarken yakalarsa alnıma DRAH EVOL yazdıracağımı biliyorum. Muhtemelen kalıcı olarak.

"Hadi," diyor Walker hızını artırıp caddede koşmaya başlarken. Barın boktan müziği arka planda sadece cılız bir mırıltıya dönüştüğünde duruyoruz. Walker bizimle burada buluşması için adama mesaj atarken, kapalı işyerlerinin bulunduğu karanlık Seneca kasabasına bakıyorum.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra, farlarıyla bizi kör eden bir araba içeri giriyor.

Yanımıza yanaştı ve direksiyonun arkasında Rus Kardeşliği'nden Michail vardı. Birkaç kasaba öteden bir satıcı. Eskiden onlarla sürekli iş yapardık ama bu babamın hepimizin izci olmasına karar vermesinden önceydi.

Renkli camlar açılıyor ve Michail bizimle alay ediyor. "Nerede bu?"

Walker omzundaki sırt çantasını çekip açıyor ve içindeki on kilo kokaini gösteriyor.

Neden parayla bir benzin istasyonu satın alayım, onca baş ağrısı çekeyim ve sadece bir çanta verip işimi hallettiğimde alacağımın çok azını alayım ki?

Michail koklayarak test ettikten sonra "İyi görünüyor," diyor. Yolcu koltuğuna uzanıp bir çöp torbası alırken bir gözünü bizden ayırmıyor.

"Ben sana en sevdiğim sırt çantamı veriyorum ve sen bana çöp poşeti mi veriyorsun?" Walker parayı uzatırken kaşlarını çatıyor.

"İçinde üç yüz bin var," diye cevap veriyor Michail. "Altından yeni bir tane alabilirsin."

Walker paranın tamamının orada olup olmadığını kontrol ederken gözümü satıcıdan ayırmıyorum. Burada sayacak zaman yok ama geçmişte Michail'le pek çok anlaşma yaptık ve beyaz malın gelmeye devam etmesini istiyorsa her doları ödemesi gerektiğini biliyor. Ayrıca, bizi kazıklamaya kalkarsa ne yapacağımızı da biliyor. Bu tehdit onu her zaman dürüst tutar.

Çanta aniden Walker'ın elinden alınıp arabaya itilirken nefesim kesiliyor. Michail akıllıca bir hareketle tekerleklerini toprak zeminde döndürüyor ve etrafımıza bir toz bulutu yayıyor.

Güçlü eller beni arkamdan itiyor. Yumruklarımı havaya kaldırdım ve hırslayarak arkamı döndüm, ölü adama bunu ödetmeye hazırdım.

Gage, Bulldog ve babam.

Bulldog yerde yatan Walker'a dik dik bakıyor, kalkması için yalvarıyor ki o cüruf büyüklüğündeki yumruklarını suratına indirebilsin.

Gage bana bakıyor. Neredeyse benim iki katım yaşında ama Gage gençliğinde amatör bir boksördü ve çok da iyiydi. Babam ona boksun verebileceğinden daha fazla para teklif edince Heartlands Motosiklet Kulübü'ne katıldı ve o zamandan beri çenesini kırıyor. Ben de bir adım geri çekildim.

Babam sırt çantasını karıştırırken "Demek depozito için yüz bin dolarım buraya gitti?" diyor. Öfkeli gözleri benimkilere dikiliyor. Ben de ona bakıyorum.

"Üç katına çıkardım. Beş dakika içinde."

"İstedğim bu değildi," diye tıslıyor sırt çantasını tiksintiyle yere atarken. "Son kez söylüyorum, Heartlands temizleniyor. Onların bir parçası mı olmak istiyorsun yoksa Saint gibi hapse mi girmek istiyorsun?"

Silah arkadaşımız Saint son dört yıldır hapiste ama yakında çıkacak.

"Bir motosiklet kulübüne katıldım ve olmak istediğim yer orası," diyorum kalbim çarpmaya başlarken. "Korkunç Troy Conley'in tüm eski hikayelerini duydum. Ama artık eğlendiğine ve servetine servet kattığına göre, hepimizi ortada bırakıyorsun."

Babam çenesini sıkarak öne doğru bir adım atıyor ve bana bir tane patlatacakmış gibi bakıyor. "Korkunç Troy Conley'nin kaç kardeşini kaybettiğini biliyor musun? Öldü. Hapiste. En iyi arkadaşım gözlerimin önünde kafasından vuruldu. Genç olduğunu biliyorum, Killian. Tıpkı on yaşındayken çatıdan atlayıp iki bileğini de kırıdığında olduğun gibi macera ve cesaret dolusun. Ama sen de bir o kadar umursamazsın. Tıpkı o zamanki kadar dikkatsizsin."

"Parayı aldım mı almadım mı?" Vücudumu bir sıcaklık kaplarken soruyorum. "Üç gün içinde yatırımı üçe katladın."

Para dolu sırt çantasını ayaklarımın dibine fırlatıyor. "Oğlumun hayatta ve özgür olmasını tercih ederim. Şerif Ramsey'nin bizim peşimizde olduğunu biliyorsun. Bana yakın birini yakalama düşüncesiyle ağzı sulanarak bekliyor."

Seneca Kasabası Şerifi tam bir baş belasıdır. Eski usul bir şerif. Suçluları kasaba meydanında astığı günlere geri dönmek isteyen biri.

Sanırım babamın korktuğu tek adam o.

"*Bu* sana son uyarım," diyor babam alçak ve kararlı bir sesle. "Oğlum ya da değil, bir daha emirlerime karşı gelersen Heartlands'den ve bu kasabadan atılacaksın."

Başka bir şey söylemeden arkasını dönüyor ve Bulldog'un da peşinden gelmesiyle bara doğru fırlıyor.

Gage geride durur ve kıcı hâlâ çamur içinde olan Walker'a döner. "Patronun seni barın arkasına sürükleyip kafana bir kurşun sıkmadığı için şanslısın. Ama seni bir daha bu pisliği yaparken görürsem, *yaparım*. Anladın mı?"

Walker yutkunarak başını sallıyor.

Parayı ayaklarımın dibine bırakacağını umuyorum ama tabii ki bırakmıyor. Gage çantayı kapıyor ve bara geri dönerken bize sırtlıyor.

Onu takip ediyoruz ve ön kapıda duran Bulldog'a söylediklerini duyunca homurdanıyoruz. "Bu çocukların bir süre düşünmeye ihtiyacı var. Belki eve güzel bir yürüyüş iyi gelir."

Gage barın önüne park edilmiş bisikletleri işaret ediyor. "Bulldog, içlerinden biri bisikletine dokunursa boynunu kır. Yavaşça."

Bulldog kocaman kollarını devasa göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve bize sırtlıyor. "Sanırım eve yürüyoruz," diyor Walker iç çekerek.

"Evet."

Walker sola dönüyor ve ben de sağa dönerek eve doğru uzun bir yürüyüşe başlıyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

Daisy

"GİDEBİLECEĞİM BİR SINEMA SALONU YA DA BAŞKA BİR ŞEY YOK MU?" BEN SORUYORUM.

Babam arabasının kapısını açıyor.

Durup tavanın üzerinden bana bakıyor ve kaşlarını çatarken büyük gri gür kaşları bir araya geliyor. O kaşlardan nefret ediyorum. Onlar bana miras kaldı. Yüzümde yürüyen iki kocaman tüylü tırtıl varmış gibi görünmesin diye her ay onları yolmak için saatlerimi harcıyorum.

"Akşam için dışarı çıktık," diyor yanımdaki eski lokantaya dönüp bakarken.

"Lokantada akşam yemeği mi?" İnleyerek söylüyorum. "Dalga mı geçiyorsun benimle?" Kaybolmuş görünüyor.

"Bir haftadır buradayım ve tek yaptığım televizyon izlemek."

"Bu doğru değil," diyor kaşlarını daha da çatarak. "Dün gece o bulmaca üzerinde çalıştık."

"Doğru," diyorum iç çekerek. "Bunu nasıl unutabilirim?" Bulmaca bir kase elmanın fotoğrafıydı. Kulağa geldiği kadar eğlenceliydi.

"Bak Daisy," diyor kollarını arabanın kaputuna koyarken. "Benimle iki hafta geçirmeye geldiğin için çok mutluyum ama burası zor bir kasaba. Güvenli değil. İnan bana, biliyorum."

Bilirdi - o Şerif - ama hayatımda biraz tehlikeye aldırmayacağımı anlamıyor gibi görünüyor. Yirmi yaşındayım ve

Hayatım boyunca her iki ebeveynim tarafından da korundum ve saklandım.

Yaşamak istiyorum. Hayatı biraz tecrübe etmek istiyorum.

Annem beni evde eğitti ve büyürken neredeyse hiç arkadaşım olmadı.

Hâlâ da yok.

Şu anda yirmili yaşlarımdayım ve bekaretimi kaybetmeyi bırakın, hala ilk öpücüğümü bile almadım. Şimdi vazgeçmeye hazır olduğumdan değil, ama bir tür heyecan istiyorum. Ne de olsa bu benim tatilim.

"Seni neyin neşelendireceğini biliyorum," diyor babam kocaman bir sırıtışla. "Özel bir durum için evde bir yapboz saklıyordum. Sanırım gerçekten hoşuna gidecek. Eski beyzbol kartları! Mickey Mantle, Babe Ruth ve hatta Ty Cobb bile var!"

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Alaycı bir şekilde sordum. "Ty Cobb da mı?!"

Alaycılığım başını sallayan kafasının üzerinden geçti. "Evet!" diyor heyecanlı bir gülümsemeye. "Bu işe başlamaya ne dersin? Büyük Bambino'yu bir araya getirmene bile izin vereceğim!"

Arabanın içinde kaybolurken kulaktan kulağa gülümsüyor. Moralim bozuldu. Buraya ziyaret için gelmeyi kabul ederken aklımdan ne geçiyordu ki?

Kaliforniya'da annemle yaşıyorum ve babamla kalmaya gelmeyeli iki yıl oldu. Ne zaman kasabaya gelsem hep garip oluyor. Seneca sakinleri bana bir tür kraliyet prensesiymişim gibi davranıyor, her zaman bana el sallıyor ve kim olduklarını bilmesem bile bana ilk adımla hitap ediyorlar.

Motorcular hariç, hepsi beni görmezden geliyor.

Babam bana göre tam bir aptal ama onlara göre bambaşka biri. Benden sakladığı bir tarafı var. Kasabadaki motorculara özel karanlık bir tarafı.

Bazen ben burada yokken babamın neler yaptığını merak ediyorum.

Oh, pekala. Sanırım asla öğrenemeyeceğim.

Caddede bir hareket gözüme çarpıyor ve kaldırımında yürüyen muhteşem bir adam gördüğümde kalbim küçük taklalar atmaya başlıyor. Yüz hatlarını net olarak göremediğim kadar uzakta ama kalbimi hızlandıracak kadar yakın. Göğsümün içinde küçük taklalar atıyor.

İlk fark ettiğim şey kalın kollarından aşağıya doğru uzanan dövme kolları. Kot pantolon, beyaz tişört giyiyor ve üzerinde deri motorcu yelegeği var. Bisikleti olmayan bir motorcu...

Elleri ceplerinde ve başını kaldırmış yıldızlara bakıyor. Gözlerim onun iri kaslı gövdesine takılırken sertçe yutkunuyorum. Omuzları bir şey

geniş ve geniş, eğimli bir kıvrımı olan bir güzellik. Kocaman göğsünü ve sert karnını gördüğümde dudaklarımı yalıyorum. Kalçaları kaslarla dolu ve sahip olduğum her şey üzerine bahse girerim ki kıcı da önü kadar nefis.

Ama beni asıl etkileyen yüzü oluyor. Caddenin karşısındaki General mağazasının önünden geçerken daha da netleşiyor. Karanlık ve düşünceli bir bakışı var ki oraya gidip keskin köşeli çenesini okşayarak bir gülümseme yaratmaya çalışasım geliyor. Gözleri çok sert ve kararlı bakıyor.

Memlekette tanıştığım oğlanlara benzemediğini şimdiden söyleyebilirim. Yaptığı her kendinden emin hareketle alfa erkeği yayıyor. Aynı anda hem seksi hem de tehlikeli ve tamamen ilgi çekici.

O kalın kaslı bacakların her adımında içimde bir sıcaklık filizleniyor ve o dönüp beni fark ettiğinde doğrudan bacaklarımın arasına yöneliyor.

O karanlık, tutkulu gözler benimkilere kilitlendiğinde, vücudumun en yoğun şekilde tepki verdiğini hissediyorum. Bu sadece her yerimin karıncalanması değil. Daha fazlası.

Kendimi ona vermek istiyorum. Bana sahip olmasını istiyorum. Bana *sahip olmasını*.

Sokağın karşısına koşup kollarına atlamak için duyduğum ani dürtü nabzımı hızlandırıyor. Bu neredeyse karşı konulmaz bir istek ve ayaklarımın hareket etmesini engellemek için arabaya tutunmak zorunda kalıyorum.

O da benzer bir şey hissediyor gibi görünüyor çünkü artık yürümüyor. Şok içinde öylece duruyor, sanki başka bir dünyadaymışım gibi bana bakıyor. Çok güzel. Melek gibi.

Sonra bakışı değişiyor.

Sahiplenici bir hal alıyor. Sanki ben *onunmuşum* gibi. Bu bakışı daha çok sevdim.

Yanaklarım yanıyor ve nefesim kesik kesik ve boğuk çıkmaya başlıyor. Hava elektrikleniyor. O bana yukarıdan aşağıya bakarken, sanki buraya fırlayacak, beni alıp omzuna atacak ve geldiği yere geri götürecekmış gibi bakarken küçük şoklar ve kıvılcımlar tenimi gıdıklıyor.

İçimden bir parça -hızla kontrolü ele geçiren bir parça- bunu yapmasını umuyor.

Diğer her şey kaybolup gidiyor. Sokakta sadece ikimiz varız. Dünyada sadece ikimiz. Başka hiçbir şeyin önemi yok.

Sonra, dünya geri geliyor.

"İyi geceler Daisy," diyor arkamdan hırıltılı bir ses. İrkilerek dönüyorum ve babamın içeride konuştuğu yaşlı çifti görüyorum

Lokantada. Yaşlı adam kolunu her geçen saniye küçülüyormuş gibi görünen minik karısına dolamış.

"İyi geceler," diye mırıldanıyorum zoraki bir gülümsemeyle, sonra gözlerim tekrar dikkatimi çeken adama kayıyor.

"Umarım babanla iyi vakit geçirirsin," diyor kadın, bu konuşmanın *bittiğini* fark etmeden. "O harika bir adam."

Bu kez gözlerimi gizemli yabancından ayırmıyorum. "Evet. O harika biri."

Ve aniden geri döndü.

Babam arabanın diğer tarafında beliriyor ve çifte gülümsüyor. "İyi geceler Bay ve Bayan Robinson. Hafta sonunuzun tadını çıkarın ve çılgın partiler vermeyin yoksa gelip kapatmak zorunda kalırım."

Bay ve Bayan Robinson bir kahkaha patlattı. "Böyle parti yapmayalı çok uzun zaman oldu," diyor.

Onlar konuşurken zar zor dinliyorum. Benim tüm dikkatim adamda, onun tüm dikkati de bende. Yani, çoğuna. Babamı gördüğüne şaşırılmış ve tedirgin olmuş görünüyor.

Babamın beni hep uzak durmam konusunda uyardığı motorculardan biri olmalı. Neden bu onu daha da ilgi çekici yapıyor? Neden bu onu daha çok istememe neden oluyor?

"İyi geceler Şerif Ramsey," dedi kadın. "İyi geceler, Daisy."

"İyi geceler," diye mırıldandım. Fiziksel olarak gözlerimi bu adamdan alamıyorum. Arabaya binmek istemiyorum. Gitmek istemiyorum. O aptal bulmacayı kesinlikle yapmak istemiyorum.

Bunun onu son görüşüm olabileceğini düşündüğümde paniğe kapılıyorum. Ya beni bulamazsa? Bu o olabilir.

Kimse size ilk görüşte aşkın bu kadar kısa ömürlü bir ilişki olabileceğini söylemez.

Babam sonunda dikkatimin ne kadar dağınık olduğunu fark ediyor ve bakışlarımı caddenin karşısına kadar takip ediyor.

"Olamaz," diye tıslıyor nefesinin altından.

Gözlerim yüzüne kayıyor ve beni şok eden bir yoğunlukla adama bakarken o karanlığın bir anlık görüntüsünü görüyorum. Üzerinden nefret dalgaları dökülüyor. Öfkeli görünüyor.

"Arabaya bin," diye tıslıyor sıkılmış dişlerinin arasından.

"*Şimdi*." Gözlerini adamdan hiç ayırmıyor.

Bay ve Bayan Robinson uzaklaşırken park halindeki başka bir arabaya çarpıyorlar ve babam bunu fark etmiyor bile. Hırçın gözleri adama sabitlenmişti.

"Kim o?" Umutsuzca bana bir isim vermesini umarak soruyorum. Eğer verirse, eve döndüğümde onu sosyal medyada takip edebilirim.

"Kızıma aval aval bakmaması gerektiğini bilmesi gereken biri," diyor hırlayarak. "Arabaya bin."

Ses tonu dehşet verici ve beynim bana yirmi yaşında olduğumu ve artık onun emirlerine uymak zorunda olmadığımı söyleyemedi bedenim hareket ediyor. Kapıyı kapatıp emniyet kemerini takıyorum ve yan aynaya bakıp onu bir kez daha görmeye çalışıyorum.

Babam arabaya biniyor ve kapıyı çarparak kapatıyor. Anahtarı kontağa sokuyor, arabayı çalıştırıyor ve lokanta patlamak üzereymiş gibi park yerinden fırlıyor. Geri geri giderken lastikler gıcırıyor ve çığlık atıyor ve sonra arabayı kabaca döndürüp caddeden aşağı iniyor.

Adamı geride bırakarak.

İlk görüşte aşkımı dikiz aynasında bırakarak. Ve beni kalbim kırık bırakarak.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Killian

ÖLÜM DİLEĞİM FALAN OLMALI.

Burası gezegende olmam gereken son yer ama elimde değil. Uzak duramıyorum. Bu kıza bir pervanenin alev makinesine çekilmesi gibi çekiliyorum.

Üst kattaki pencerede bir ışık yanıyor ve kalbim çarpmaya başlıyor. Kızın odası mı yoksa Şerif'in odası mı bilmiyorum.

Şerif'in bir kızı olduğunu bile bilmiyordum. İlk başta kız arkadaşı olabileceğini düşündüm, ki bu bir felaket olurdu çünkü o tatlı kızı benim yapmak için yapmayacağım şey olmadığını hemen anladım. Ve buna, açıkça *benim* olana sahip çıkmaya çalışan herhangi bir 'erkek arkadaşın' beynine bir kurşun sıkmak da dahildi.

O benim. Her yönüyle bana ait.

Bunu yakında öğrenecek ve Şerif de öğrenecek.

Onun Şerif Ramsey'in kızı olduğunu fark ettiğimde daha rahat nefes almaya başladım, her ne kadar bu dinamik çok daha kolay olmayacak olsa da. Eminim biricik kızının elini tutan bir Heartlands Motosiklet Kulübü üyesini görmektense beni öldürmeyi tercih eder.

Ve onu suçlamıyorum.

Bu güzel kız çok saf. Bir melek kadar masum görünüyor.

Pis ellerim onun yakınında olmamalı ama bu beni durdurmayacak. Onu alacağım. Fırsatını bulduğum anda, o tatlı olgun vücut benim olacak.

Alt kattaki pencereden televizyonun çaldığını görebiliyorum. Muhtemelen Şerif aptal bir polis dizisi izlerken sertleşiyor ve bu sırada göz kamaştırıcı kızı üst katta dolaşıyor.

Onu yatakta uzanmış, tavana bakarken hayal ediyorum ve sertleşmeye başlıyorum. Ne düşünüyor acaba? Beni düşünüyor olabilir mi?

Evi izlerken sokağın karşısındaki komşunun kamyonetine yaslanıyorum ve önceki karşılaşmanın her ayrıntısını hatırlamaya çalışıyorum.

O kadar mükemmel ki.

Onu sokakta gördüğümde *çok şaşırmıştım*. Güzelliği ve masum duruşu karşısında büyülenmişim.

İlkel düşünceler kulaklarımda çınlıyor, göğsüm ağrıyor, kendimi kontrol etmeye çalışırken vücudum titriyordu. Burnumu onun yumuşak, uzun kumral saçlarına gömme ihtiyacı, neredeyse sert ve öfkeli sikimi bacaklarının arasına gömme ihtiyacı kadar yoğundu.

Yüzü kusursuz ve onu tekrar görme özlemi beni öldürüyor. Saatlerce onun yumuşak yüz hatlarına ve kıvrımlı kalçalarına bakmak istiyorum. Bu kızla on yıl geçirebileceğimi ve onun pürüzsüz tenine ve büyüleyici gözlerine bakmaktan yorulmayacağımı biliyorum.

"Hey!" diye bağıyor arkamdaki evden bir ses. "Kamyonetimden uzak dur!"

Kahretsin.

Arkamı döndüğümde pencerede bir adam görüyorum ve ona baktığımda hemen uzaklaşıyor.

"Şerif!" diye avazı çıktığı kadar bağırmaya başladı. "Şerif Ramsey! Yolumda araba hırsızı var!"

Şerif'in kapısı pat diye açıldı ve elinde bir tabancayla dışarı fırladı. Gözleri nefret dolu ve silahı kafama doğrultup bana doğru koşarken beni öldürebileceğini düşünüyorum.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye tıslıyor bana doğru hışım ile yaklaşırken. Ellerimi kaldırıyorum ama öfkesine karşı bir işe yarayacağını sanmıyorum. Ya da kurşunlarına.

"Yürüyüşe mi çıkıyorsun?" Yutkunarak söylüyorum.

Elindeki tabancayı çeviriyor ve kabzasını yüzüme çarpıyor. Acı beynime hücum ederken görüşüm kararıyor. Tökezleyerek geri döndüm.

bir homurtuyla kamyonu çarptı. Kendimi korumak için kollarımı kaldırdığımda yumrukları ileri fırlıyor, karnıma, başıma, yüzüme çarpıyor.

Ben de yumruk atamıyorum. Şerif'e atamam.

Nevada çöllerle dolu ve ona dokunursam çölün dibine gömülürüm. Buradaki kolluk kuvvetleri dalga geçmez.

Sadece katlanmak zorundayım.

Bir süre devam etti. Yumrukları tekrar tekrar bana çarpıyor, kemiğe çarpıyor ve kaslara çarpıyor. Yanağımdan boynuma sızan kanın ıslak sıcaklığını hissediyorum.

Bu herif hiç yorulmayacak mı?

Sonunda çeneme sert bir sağ indirdiğinde dizlerimin bağı çözülüyor. Ben kaldırıma düşüyorum ve o geri çekiliyor, hırıltılı bir şekilde derin nefesler alarak bana bakıyor.

"Kızım için buradasınız."

Bu bir soru değil. Ne olduğunu biliyor.

Birbirimizi ilk gördüğümüzde oradaydı ve ikimizin de gözlerindeki bakışı gördü.

"Onu seviyorum," dedim ve sonra darbeye hazırlandım. Sert geliyor.

Botu kaburgalarımın çarpıyor ve kamyonu çarparken nefesim ciğerlerimden dışarı çıkıyor.

"Baba, ne yapıyorsun?"

Kulaklarımdaki uğultudan o tatlı sesi zar zor duyuyorum ama orada ve tüm acıya değiyor.

Gözlerim sulanıyor ama Şerif arkasını döndüğünde onu hâlâ görebiliyorum. Kaldırımında duruyor, hatırladığımdan daha da güzel görünüyor.

Artık beni büyüleyen güneş elbisesini giymiyor, ama her nasılsa pijama pantolonu ve beyaz atlet ile daha da iyi görünüyor. O yumuşak el gözlerini bana diktiğinde bir süredir nefes almadığımı fark ediyorum. O gözlerde acıma var -şu anda kaldırımında ve kanlar içinde oldukça acınası görünüyor olmalıyım- ama başka bir şey daha var. Entri, cazibe, merak ve heyecan var. Önünde saklamaya çalışıyor

ama gözlerinin merakla parladığını görebiliyorum.

Onun için burada olduğumu, onu görmek için her şeyi riske attığımı biliyor. "İçeri gir Daisy," diye bağıyor Şerif.

Daisy. Bu kelime kafamda gümbürdüyor, her şeyi değiştiriyor. Beynimi yeniden yapılandırıyor. Artık önemli olan tek şey o. Saplantım artıyor.

"*Daisy*," diye bağırıyor ve *Daisy* irkilerek ayağa fırlıyor.

Ayağa kalkarken di lerimi sıkıyorum. Babası olsun ya da olmasın, kimsenin kızımla böyle konuşmasına izin vermeyeceğim. Asla.

"Ses tonuna dikkat et," diye uyarıyorum onu ayağa kalkarken.

Şerif gözlerinde cinayetle ba ını bana doğru çeviriyor. Beni tekrar silahla vurmaya çalışıyor ama bu sefer kolundan tutup onu iyice kendime çekiyorum. Nefesindeki ucuz viskinin kokusunu alabileceğim kadar yakın.

"Kimse papatyamla böyle konu amaz," diyorum alçak ve kontrollü bir sesle. Bundan ho lanmıyor. Hem de hiç.

"*Senin Daisy'n mi?*"

Bir hırıltıyla elindeki tabancayı çeviriyor ve namlusunu alnıma dayayarak beni kamyonete geri itiyor.

Bir an için her şeyin bittiğini düşündüm. Sanırım her şey kararmak üzere.

Gözlerim aklımlı kaçırmama neden olan kıza kayıyor. En azından öleceğim, bir meleğe kilitlenmi  gözlerimle mutlu  leceğim.

Daisy koşarak yanıma gelirken çığlık atıyor. Babasının kolunu tutup umutsuzca silahı kafamdan çekmeye çalışmasını hayretle izliyorum.

"Baba, yapma!" diye çığlık atarken yüzü çabayla kıpkırmızı oluyor.

Kalbim k t küt atıyor. Silahtan değil, onu görmekten. Benim için yaptıklarından. Benim için neleri riske atıyor.

Sonunda Ramsey silahı indiriyor ve hırlayarak gitmeme izin veriyor.

"Eve geri dön," diye tıslıyor Daisy'ye, onun elinden kurtulurken. " imdi!"

Daisy artık onun sınırlarını zorladığını biliyor ve caddenin karşısına doğru geri geri gitmeye ba lıyor. Giderken gözleri bana kilitlenmi ti.

Tüm vücudum ihtiyaçtan ağrıyor. Ona sahip olmalıyım. Ona dokunmalıyım. Onu  pmeliyim. Onu benim yapmalıyım. O olgun beden her santimini sahiplenmem gerekiyor yoksa nefes alamayacağım.

 erifin bahçesine adım atıyor ve çıplak ayaklarını çimlerin üzerinde gördüğümde küçük bir inilti çıkartıyorum. Bir seks maratonundan sonra yatakta çıplak ve bitkin bir halde olduğumuz bir görüntü aklıma geliyor. Ayağı ellerimde, bana onunla ilgili her şeyi anlatırken ayak parmaklarıyla oynuyorum. Görüntü o kadar m kemmek ki beni yakalıyor ve göğsümü sıkıyor.

Daisy eve yaklaşırken şerif nefesinin altından "Çek o lanet gözlerini küçük prensesimden," diye tıslıyor.

Ona küçük prensesinin yakında benim küçük fahişem olacağını söylemek için kötü bir zaman olduğunu düşünüyorum. O yüzden, tüm dişlerimi dökmeden önce çenemi kapalı tutuyorum.

Benden bir parçayı da yanına alarak evin içinde kaybolurken ona bir kez daha bakıyorum. şerif'in dayağının acısı bunun yanında hiçbir şeydi.

Onun gözümün önünden gitmesi canımı yakıyor. Ulaşamayacağım bir yerde. Hayatımdan çıkması. Bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğime yemin ediyorum.

Geri dönüp bu kızı bulacağım. Gerekirse bu kızı alacağım. Ama o benim olacak ve asla gitmesine izin vermeyeceğim.

Ön kapı kapandığında, şerif eve doğru geri geri yürürken tabancasını bana doğrulttu, muhtemelen burada daha fazla kalırsa geceyi rahat koltuğunda ucuz viski içmek yerine sıcak çölde bir çukur kazarak geçireceğini fark etti.

"Bu iş bitmedi Conley," diye uyarıyor. "Bütün kulübün bunun için batacak. Ve ben *seninle* başlayacağım."

Onun hışımla evine girip ön kapıyı çarpmasını izlerken sertçe yutkunuyorum.

Üst kattaki odanın ışığı sönüyor ve Daisy'nin pencereden beni izlediğini görüyorum.

Dudaklarımı yalıyorum ve metal tadı alıyorum. Kanlı, şişmiş bir pisliğim. Ama o aldırıyor gibi görünüyor.

Babası küçük kızının benim gibi bir suçluyla birlikte olmasını istemiyor. Onun için yeterince iyi olmadığını düşünüyorum.

Ben de katılıyorum.

O çok masum ve saf. En iyisini hak ediyor.

O anda, gece gökyüzünde birbirimize bakarken, onun için temiz olmaya yemin ediyorum. Onun hak ettiği adam olacağıma yemin ediyorum.

Onun için o adam olmak istiyorum. Onun için o adam olacağım.

Gitmek için kendimi zorlarken bana bir öpücük konduruyor ve ben onu yakaladığımda neredeyse bacaklarım kopacak.

"Geri döneceğim," diye fısıldıyorum ona, duyamayacak kadar uzakta olmasına rağmen. "*Her şeyi* almak için geri döneceğim."

Vücudum uğuldarken ve hayatım boyunca hiç hissetmediğim kadar iyi hissederken, dönüp eve doğru uzun bir yürüyüşe başlıyorum.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Daisy

CADDENİN KARŞISINDA DURUP BARA BAKARKEN TITRIYORUM.

Önünde park etmiş yaklaşık iki düzine motosiklet ve kapıya yaslanmış gördüğüm en korkunç görünümlü adamlardan biri var.

Ride or Die Bar. Üçüncü bir seçenek var mı diye merak ediyorum. Belki Sür, Öl ya da içeri girip bir portakal suyu içtikten sonra sağ salim dön?

Ayaklarımı hareket etmeye zorlarken yutkunuyorum. Şansımı deneyeceğim.

Dün geceki gizemli adam şansını denedi. Büyük bir şans. Babam kafasına bir kurşun sıkacakmış gibi görünüyordu ve zamanında dışarı fırlamasaydım sıkabilirdi de.

Onun orada ne yaptığını milyonuncu kez merak ettiğimde kalbim göğsümde biraz karmakarışık olmaya başladı.

Ama aklıma hangi çılgın senaryo gelirse gelsin, en akla yatkın olana geri dönüyorum - beni görmek için oradaydı.

Restoranın dışında aramızda kesinlikle bir bağ vardı ve bu bağ babamın evinin dışında birbirimizi tekrar gördüğümüzde daha da büyüdü.

Bu sabah yemek yiyemedim ve dün gece zar zor uyuyabildim. Onu düşünmeden duramıyorum. Her an aklımda o var.

Seneca kasabasındaki herkes Heartlands motorcularının Ride or Die Bar'da takıldığını bilir - babam buradan uzak durmam için beni yeterince uyarmıştı, her şeyi biliyorum.

Seksi sapığının üzerindeki deri yelege fark ettim ve bu öğleden sonra bir fotoğraf çekmeye karar verdim, ama şimdi tereddütlerim var.

Gözlerimi kapatıyorum, derin bir nefes alıyorum ve dün gece bana nasıl baktığını düşünmeye başladığımda sıcaklığın bir kez daha içimi doldurmasına izin veriyorum.

Bakışlarının içimde dolaştığını ve bedenimi karıncalandırdığını hâlâ hissedebiliyorum. O büyük eller beni kavrayıp sert ve güçlü bedenine çekerken bunu yakından görmek istiyorum.

Onun altında bu kadar savunmasız olmanın verdiği korkuyu hissetmek istiyorum. Sıcak nefesini karıncalanan tenimde hissetmek ve bana ilk öpücüğümü verirken sertliğinin uyluğuma batmasını istiyorum.

Gözlerimi açtığında hazırdım.

Fikrimi değiştirmeden önce sokağın karşısındaki bara doğru acele ediyorum.

Ona doğru yürürken fedai bana komik bir şekilde bakıyor, buraya ait olmadığım ikimiz için de açık olsa da buraya aitmişim gibi davranıyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor yüzünde meraklı bir ifadeyle. "Yol tarifine falan mı ihtiyacınız var?"

"Hayır," diyorum sesimde bir çatlakla. Kararlılığımın azalmaya başladığını hissetmeye başlıyorum ve büyük bir parçam - büyüyen bir parçam - dönüp ters yöne kaçmak istiyor. Ama bana bakan o karanlık gözleri düşünerek kendimi tutuyorum ve cevap veriyorum. "İçeri girmek istiyorum."

Parmak eklemlerini kırarken bir kaşını kaldırıyor. Üzerlerindeki dövmeleeri görünce yutkunuyorum. Üzerlerinde *Love Hard* yazıyor, her büyük parmak eklemi için bir harf.

"Eğer tuvaleti kullanman gerekiyorsa, önerim-"

"Müşteri olarak girmek istiyorum," diyorum, şu anda kesinlikle hissetmediğim bir özgüven havasını zorlayarak.

Kaşları çatılır. "Anlıyorum..."

İstemediği çok açık. "İçeri girebilir miyim?"

Bana bakarken derin nefesler alıyor. Bu adam bir petrol tankeri gibi inşa edilmiş, ama onun etrafında ne kadar uzun süre kalırsam, o kadar az korkutucu oluyor. Biraz tatlı biri olduğunu söyleyebilirim. Tereddüt ediyor çünkü benim için endişeleniyor.

"Yirmi bir yaşında mısın?"

"Elbette," diye yalan söylüyorum. İki ay sonra yirmi bir yaşıma gireceğim. İlk kez bir bara gireceğim.

"Pekâlâ," diyor uzun bir nefes vererek. "Sadece Steve'den uzak dur."

Ağır kapıyı iterek açıyor ve ben 70'lerin rock müziğini ve bilardo toplarının şangırtısını duyunca sertçe yutkunuyorum.

"Teşekkürler," diye inliyorum içeri girerken.

Perşembe öğleden sonrası için burada bir sürü motorcu var. Bazıları bana bakıyor ve beni gördüklerinde muhtemelen burada ne halt ettiğimi merak ederek iki kez dönüp bakıyorlar.

Keşke çiçekli yazlık elbisemi giymeseydim diye düşünmeye başlıyorum. Kot pantolon ve tişört daha iyi olurdu.

80'lerde bırakılması gereken büyük sarı saçları olan iğrenç görünümlü bir kadın bir masadan bana sırtıyor.

Lütfen yapma...

Ayağa kalkıyor ve yarı sarhoş bir halde oraya doğru yürüyor. Yolda tökezlerken yarı kapalı mavi gözleri aşağıya doğru sarkarken aşırı derecede ağır görünüyor. Onunla ilgili tek neşeli şey kocaman sahte göğüsleri.

"Burada neyimiz varmış bakalım?" diye soruyor.

Ben.

Donup kaldığımda tüm vücudum kaskatı kesiliyor. Saçımdan bir parça tuttu ve

kaldırıyor. "Taze et," diyor ve sıcak nefesinden bira kokusu alıyorum. "Bundan bir parça da ben yesem fena olmazdı."

"Onu rahat bırak, Barbie," diye tersliyor garson kız elinde boş bira şişeleriyle dolu bir tepsiyle yürürken. "Bir vida için bu kadar çaresizsen hırdavatçı sokağın karşısında."

"Siktir git Stella," diyor Barbie alaycı bir tavırla. Stella masasına geri dönerken rahat bir nefes alıyorum, masada üç motorcu var.

Stella bara doğru ilerlerken hemen onu takip ediyorum. Uzun siyah saçları ve yeşil gözleriyle güzel bir kız.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor tepsiyi barın üzerine koyarken. "Kaybolmuş küçük bir kedi yavrusuna mı benziyorsun?"

Gözlerim panik içinde açılıyor.

Gülüyor ve koluma rahatlatıcı bir el koyuyor. "Git bara otur, sana bir içki getireyim. Sadece aslanlara dikkat et, küçük kedicik. Senin gibi tatlı bir kızı yemeyi çok isterler."

Tepsisindeki şişeleri boşaltıp daha fazlasını bulmak için ayrılırken midemin çukurunda boş bir his oluşuyor.

Nabzım hızla atarken ve beynim kaçmam için bana yalvarırken, barın köşesindeki bir tabureye gidip oturuyorum.

Kötü bir saç kesimi ve daha da kötü bir suratı olan ürkütücü görünümlü bir adam, kösele dudaklarında bir sırıtışla sinsice yanıma geliyor.

"Merhaba güzelim," diyor kaygan bir sesle. "Ben Steve, ama kasabadaki kızlar bana Fuckmaster der."

Oh Tanrım.

Panik oluşmaya başlarken, uzun zaman önce sarhoşun biri tarafından anahtarla oyulmuş bardaki oyuklara bakıyorum. Yanımdaki tabureye oturuyor ve görüldüğü kadar kötü koktuğunu doğrulayabiliyorum.

"Kamyonetimin arkasında senin adın yazıyor," diyor dudaklarını yalarken.

"Olamaz," diyor Stella Steve'i kulağından tutup benden uzaklaştırırken. Kadın onu çekerken bağılıyor ve sonra kışına tekme atıyor. "Orada kal ve zavallı kızı rahat bırak."

Steve inanamayarak, "Ben de şimdi onunla konuşuyordum," der.

"Oh, bu doğru mu, Fuckmaster?" Stella sert bir ifadeyle bakıyor. "Sana böyle seslenen tek kadın annen çünkü doğduğundan beri her şeyin içine ediyorsun."

Nefes nefese kalıyor ve barın diğer tarafına çekilmeden önce ona bir el sallıyor.

"Teşekkür ederim," diyorum rahatlayarak. "Sanırım aslanların etrafında olmaya alışık değilim."

"O bir aslan değil, tatlım. O daha çok bir babun. *Bunlar aslanlar.*"

Bakışlarını ofisten çıkan adamlara doğru takip ediyorum. Takım elbiseli gümüş bir tilki ve yanında dev bir adam var. Duyamadığım alçak seslerle motorculardan bazılarıyla konuşuyorlar.

"Bu takım elbiseli Troy Conley. Kasabadaki en güçlü adam."

Kasabadaki en güçlü adamın babam olduğunu sanıyordum. En azından ona göre öyle.

Stella barın arkasına geçti ve bana bir içki doldurdu. Daha önce de bir yudum şarap içmiştim, ama hiçbirisi bana yaptığı gibi değildi. Doldurduğu şişelerin sayısını unuttum ve önüme koyduğunda denemek için gergindim, ama gerçekten meyveli, tatlı ve lezzetli olması beni hoş bir şekilde şaşırttı.

Barı ve tezgahları silmeye başlarken "Bu bizden" diyor. "Ondan sonra ödemeyi sen yapacaksın. Sadece çok fazla içme yoksa kendini Steve'in kamyonetinin arkasında bulabilirsin."

Bu düşünceyle ürperiyorum ve bu onu güldürüyor. "Senin adın ne kedicik?"

"Daisy," diye cevaplıyorum.

Gülüyor. "Bence kedi yavrusu Daisy'den daha tehditkâr."

Kapı açılıyor ve gözlerim kapıya kayıyor. Aradığım adamın içeri girdiğini gördüğümde neredeyse içkimi tükürecektim.

Birkaç adamla el sıkışmasını izlerken nefesim ciğerlerimde sıkışıyor. Sağ gözü şişmiş ve morarmış, dudağında bir kesik ve sol yanağının üst kısmında bir yara var.

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakmaya başlıyor ve onları tutmak için mücadele etmek zorunda kalıyorum. Onu böyle görmekten nefret ediyorum. Her yeri morarmış ve acı içinde. Buna benim sebep olduğumu bilmek daha da acı veriyor.

Ama o aldırıyor ya da fark etmiyor gibi görünüyor ve bu da onun ne kadar dayanıklı olduğunu merak etmeme neden oluyor.

Gözlerim onun sert kaslı vücudunda gezinmeye başlıyor ve arzu beni ele geçirdikçe içim ısınıyor.

Sırıtan bir kahkaha beni şaşkınlığımdan kurtarıyor ve Stella'nın bana kıkırdadığını görmek için dönüyorum. "Hoşuna giden bir şey mi gördün, kedicik?"

Suçlulukla gözlerimi bara dikiyorum ve o da elime vuruyor. "O bir aslan mı?" Yutkunarak soruyorum.

"Bu Simba'nın ta kendisi," diyor bara yaslanıp benimle birlikte ona hayranlıkla bakarken. "Heartlands Prensi. Killian Conley, korkusuz liderimiz Troy Conley'nin oğlu."

"Killian," diye fısıldıyorum nefesimin altında, dilimde bıraktığı his hoşuma gidiyor.

Onun muhteşem yüzüne koyabileceğim bir isim olması hoşuma gidiyor.

"Acaba ona ne oldu?" Stella onun motorculardan oluşan bir masaya yaklaşmasını izlerken mırıldanıyor. "Babası Troy dün gece onun peşinden gitti. Sanırım babasından dayak yedi."

Babasından dayak yediği doğru, ama onun düşündüğü babasından değil.

Adamlarla konuşurken gözlerimi onun geniş omuzlarından alamıyorum.

Stella tepsisini alırken, "İşe dönmem gerekiyor," diyor. "Başka bir içki istersen seslenmen yeterli."

Gözlerimi Killian'dan ayırmadan, "Teşekkürler," diye fısıldıyorum.

Killian'ın babası Troy onu kenara çekiyor ve ben de ne konuştuklarına kulak misafiri olmak için eğiliyorum.

"Sana ne oldu böyle?" diye soruyor babası. "Ruslar mı?"

"Hayır baba," diyor başını sallayarak. "Sadece Matty ile sarhoşken kavga ettik. Onun nasıl olduğunu bilirsin."

Babası homurdanıyor. "Senden bundan daha fazlasını bekliyorum. Açıkça söylemedim mi-"

"Sadece zararsız bir eğlenceydi," diye araya giriyor. "UCLA'dan üniversiteli gençler hafta sonu içki içmeye gelmişler. Zararı yok."

Babası pek mutlu görünmüyor.

"İşte," diyor Killian bazı belgeleri uzatırken. "Nedir bu?"

"Benzin istasyonunun tapusu. Ve üç olası yer daha."

Kağıtları karıştırmaya başlayan babasının kaşları çatılır. "Aldın mı? Nasıl aldın?"

"Birkaç bacak kırmam gerekti... Şaka yapıyorum! Ona teslim etmesi için fazladan yüzde on teklif ettim."

Troy oğluna bakarken etkilenmiş görünüyor.

"Özür dilerim baba," der Killian derin bir nefes alarak. "Artık işim bitti. Ben de temiz olmak istiyorum."

"Ne değişti?" Troy sorar. "Her şey."

Onu hayretle izlerken tenim karıncalanmaya başlıyor. Her şey mi değişti? Katalizör olmam mümkün değil... değil mi?

Dikkatim o kadar dağınık ki, Ürpertici Steve'in geri döndüğünü fark etmiyorum.

Stella beni yalnız bıraktığına göre, bar taburesinin üzerine kaykıldı ve bana seksi bir bakış olduğunu sandığım, ama her şeyden çok kabız olmuş gibi görünen bir bakış attı.

Gözleri göğüslerime inerken, "O kamyonda ikimizi düşünmeden edemiyorum," diyor.

"Bu komik," diyorum yutkunarak, "çünkü ben de senin bir kamyon tarafından ezildiğini düşünmeden edemiyorum."

Gülüyor ve sonra elini dizime koyarak beni utandırıyor. "Çek elini üstümden."

"Neden?" diye soruyor elini orada bırakırken. "Hoşuna gitmesinden mi korkuyorsun?" "Hoşuma gitmiyor," diyorum biraz daha yüksek sesle ve biraz daha güçlü bir şekilde.

Göz ucuyla Troy'un Killian'a başıyla onay verdiğini ve sonra da evraklarla birlikte ofisin içinde kaybolduğunu görüyorum.

Steve boşta kalan elini yanağıma dokunduruyor ve yüzümü buruşturuyor. "Bu hoşuna gitti mi?"

"Hayır," diyorum ve iki elimle göğsünü olabildiğince sert bir şekilde itiyorum.

Tabureden geriye doğıru yuvarlanıyor ve sonra yüzünde öfkeli bir ifadeyle ayağı kalkıyor. Bütün bar ona gülmekten kırılıyor ve o da kendisini aptal yerine koymamın bedelini ödetmeye hazırmış gibi bana bakıyor.

Bana tokat atmak için elini kaldırdığında geri sıçırıyorum ama tokat asla gelmiyor.

Onun yerine başka bir şey geliyor.

Bir karaltı Steve'e çarpıyor ve onu bara çarpıyor. Onun Killian olduğınu fark ettiğimde nefesim kesildi. Bir eliyle Steve'in bileğini kavıyor, diğeri eliyle de boynuna sarılmış, içindeki sapık hayatı boğuyor.

"Kızıma dokundun mu?" Killian onun yüzüne doğıru tıslıyor. Killian öfkeli görünüyor. Öfkeli görünüyor.

İzlerken göğsümde bir sızı hissediyorum ve daha hızlı nefes almaya başlıyorum. Az önce bana kızım mı dedi? Etrafıma bakıyorum, yakınlarda güzel bir kız görmeyi umuyorum ama etrafta benden başka kimse yok.

Steve'in bileğini bırakırken, "Sana bir soru sordum," diyor. Steve'in karnına iki kez sertçe vuruyor ve sonra herkes izlerken onu barın üzerine itiyor.

"Kıçına tekmeyi bas," diye bağılıyor motorculardan biri.

"Saçını kestirin," diye bağılıyor bir başkası ve sonra herkes gülüyor. Killian hariç herkes. Öldürücü görünüyor.

Onu üzerimde bu kadar hak iddia ederken, bu kadar koruyucu ve sahiplenici görmek damarlarımda bir heyecan yaratıyor. Bu gitmem için bir uyarı işareti olmalıydı ama bu beni ona daha da çekiyor. Daha da ilgimi çekiyor.

"Killian," diyor Troy derin ve gür bir sesle.

Herkes dönüp barın ortasında duran ve yüzünde onaylamayan bir ifadeyle kulübün başkanını görüyor.

"Az önceki küçük konuşmamızı çoktan unuttun mu?"

Killian bana bakıyor ve sonra Steve'in kafasını sertçe bara çarpıyor. Onu bırakıyor ve sürüngen ait olduğı yere, yere doğıru kayıyor.

"Hayır, yapmadım. Ama ona ve kasabadaki herkese söylememe izin ver. Eğer biri *benim* kızıma bakarsa," diyor sahiplenici bir elini üzerime koyup beni kendine çekerken. "*Benim* olana bakan, konuşan ya da dokunan olursa... Sonu çölün dibi olur. Anladın mı?"

Her şeyden çok kafası karışmış ve şaşkın görünen babası dışında herkes başka tarafa bakıyor.

Steve homurdanarak ayağa kalkar ve Killian'ın babasına doğru yürür. "Teşekkürler Troy," der karnını tutarken. "Ben de tam onunla güzel güzel konuşuyordum."

Troy aniden sert bir yumruk atar ve sapığın çenesine bir darbe indirir. Adam elleri havada geriye düşer ve herkes gülerken baygın bir şekilde yere yığılır.

Troy elini sallayıp ofisine geri dönerken, "Çıkarın şu lanet sürüngeni buradan," diyor.

Killian'a dönüyorum ve bana hayretle bakıyor. Sanki kocaman gözlerine inanamıyor gibiydi.

Fedai Steve'i dışarı çıkardığına ve gösteri bittiğine göre herkes yaptığı işe geri dönüyor.

Ama bizim için bu sadece bir başlangıç. Önümüzde bir ömür var.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Daisy

YAN YANA OTURURKEN ELLERİM TITRIYOR.

Kahverengi gözleri çok yoğun ve yakından daha da nefes kesici görünüyorlar. Babamın yumruğunun neden olduğu göz çevresindeki koyuluk, parlak rengi daha da belirginleştiriyor.

Bir elini açık kahverengi saçlarının arasında gezdiriyor ve kolunu yuvarlak pazısına doğru sıyrarak dövmeli tenini bana daha da fazla gösteriyor. Dövmelerden hiç hoşlanmamıştım ama şimdi Killian'ın seksi mürekkepli kollarını yakından gördükten sonra mürekkep için can atıyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyor, içimi gümbürdeten, tüylerimi diken diken eden gırtlaktan gelen derin bir sesle.

Dudağındaki kesiğe bakarken sertçe yutkunuyorum, hala onunla öpüşüp öpüşemeyeceğini merak ediyorum.

"Dün gece yaptığın şeyin aynısı," diyorum alçak ve emin olmayan bir sesle. Daha önce hiç erkek arkadaşım olmamıştı ve kendimi bu şekilde ortaya koymaya alışık değilim. Genelde boynumu uzatıp savunmasız kalan biri değilimdir. Tüm bunlar benim için yeni şeyler.

"Senin yanında olmalıydım," diyor bana bir tür melekmişim gibi bakarken. "Uzak kalamazdım."

"O hissi bilirim." Gülümsediğinde yanaklarım kızarıyor. Gerçekten güzel dişleri var.

"Ben Killian," diyor.

"Biliyorum."

O da

gölümsüyor.

"Ben Daisy."

"Biliyorum."

Birbirimize bakarken hava elektrikle doluyor, içimizi yırtan tüm yoğun kelimeleri ve duyguları söyleyemiyoruz.

"Babam için özür dilemek istiyorum," diyorum sonunda.

O başını sallıyor. "Özür dileyecek bir şey yok." "Yine de," diyorum yüzümü buruşturarak. "Acıtmış olmalı."

"Güzel yüzünü görmek anlamına gelseydi bunu tekrar tekrar yapardım."

Stella barın arkasına dönüyor ve Killian'ın önüne bir bira koyuyor.

Ona dönmeden önce bana gülümsüyor.

"Bu küçük kediciği buranın aslanlarla dolu olduğu konusunda uyarmıştım," diyor. "Ama sürünün alfasıyla birlikte olduğunu fark etmemiştim."

"O benim," diyor sahiplenici bir tavırla. "Eğer yanına yaklaşan birini görürsen, ona Killian'ın kızı olduğunu söyle."

Bana kızım dediğini duyunca sırtımdan kendimi alamıyorum. Hoşuma gitti.

Bana göz kırpıp gözden kaybolmadan önce, "Ben haber veririm," diyor.

O gittikten sonra "Çok hoş biri," diyorum.

"İyi olanlardan biri," diyor Killian birasından bir yudum almadan önce.

Dudaklarını şişeye bastırmasını izliyorum ve amımın daha da ısınmaya başladığını hissediyorum. Kalçalarımı birbirine kenetliyorum ve taburenin üzerinde kayıyorum.

Killian fark ediyor ve sanki burnuna kadar gelen uyarılmamın kokusunu alabiliyormuş gibi nefesleri daha derin ve daha ağır çıkmaya başlıyor.

"Yani, bir... motosiklet kulübünde misin?" Hayali bir çizgiyi aşır aştığımı bilmeden kalbim göğsümde çarpmaya başlıyor.

"Heartlands'in bir parçasıyım, evet," diyor başını sallayarak. Üzgün ya da kırılgan görünmüyor. Bana her zaman doğruyu söyleyeceğini ve bilmek istediğim her şeyi ona zaten sorabileceğimi hissediyorum.

"Peki bu tam olarak nedir?"

"Biz bir kardeşliğiz. Birbirimizi severiz, destekleriz ve tabii ki birlikte at süreriz."

"Siz... suçlu musunuz?" Son kelimedede neredeyse boğuluyordum.

Birasının etiketinin köşesini karıştırırken derin bir nefes alıyor. "Temizlenmeye çalışıyoruz."

"Oh," diyorum gözlerim kot pantolonuna kayarken. Daha önce bir suçludan etkileneceğimi hiç düşünmemiştim, özellikle de babam Şerifken, ama onda inkar edemeyeceğim bir şey var. İçinde iyilik var. Bunu söyleyebilirim. Bunu ortaya çıkarmak için sadık bir kıza ihtiyacı olabilir.

"Daha yeni bir benzin istasyonu satın aldım. Ve daha fazlasını satın alma planlarım var." "Bu çok iyi," diyorum gülümseyerek. "Tebrik ederim."

"Bu sadece başlangıç, kedicik. İşim bittiğinde bir emlak imparatorluğum olacak ve seni yanımda istiyorum."

Gözlerimin açıldığını hissedebiliyorum. "Öyle mi?"

Sırıtarak başını sallıyor ve içimin jöleye döndüğünü hissediyorum.

"Sence baban bu konuda ne hissedecek?"

Yutkunuyorum. "Bence bununla bir sorunu olur. Bisikletli her şeyden nefret eder."

"Bence senin için ne planladığımı bilse beni öldürürdü." "Benim için ne planladın?"

Cevap vermiyor. Sadece havayı daha da gerginleştiren seksi bir sırıtma yapıyor.

"Babanla mı yaşıyorsun?"

Başımı sallıyorum. "Kaliforniya'da annemle yaşıyorum. Sadece babamı ziyaret ediyorum."

"Orada ne yapıyorsun?"

Ona annemden ve üniversiteden bahsederek saçmalamaya başladım. Okuldan nefret ediyorum ve sadece bir yılın olmasına rağmen şimdiden bırakmak istiyorum.

"Okulu bırakıp onun gibi mi olmak istiyorsun?" diye soruyor, şu anda bir adamın kucağında oturan Barbie'yi göstererek. Adam insan Shrek'e benziyor.

"Hayır," diyorum gülerek. "Kendi işimi yapmak istiyorum. Gençken bir online mağaza açmışım ve üniversiteye gitmek için kapatana kadar iyi para kazanmışım. Hoşuma gitmişti."

"Ne satıyordun?"

Yanaklarım utançtan kızarmaya başladı. "Aptalca bir şey. Garajımda köpüklü banyo topları yaptım ve sattım."

"Köpüklü banyo topu da ne?"

Gülüyorum ve ben ona her şeyi anlatırken o da gülümsüyor. İş yürütürken kendimi çok canlı hissediyordum ama sonra üniversiteye gittim ve her şey hayal kırıklığı oldu. Geri dönmekten korkuyorum. Kendi şirketimi yönetirken şu anda olduğumdan çok daha fazla şey öğrendiğimi ve geliştiğimi hissediyordum.

"Bak sana ne diyeceğim," diyor elini dizime koyarken. Bu, içimde dalgalanan sıcaklık selleri gönderiyor. "İmparatorluğu birlikte yöneteceğiz. Kral Killian ve Kraliçe Daisy."

O bana sırtınca ben de gülümsedim. "Bunu nasıl geri çevirebilirim? Ben varım."

"Gel," diyor bar taburesinden atlarken. Bana elini uzatıyor ve ben de tutuyorum.

"Nereye gidiyoruz?" Ayağa kalkarken soruyorum. O kadar büyük ki. Neredeyse çenesine kadar geliyorum.

"Sana ilk mülkümüzü göstereceğim. Birçoğunun ilki."

Dışarıda yürürken Stella bana sırtıyor. Ilık ve güneşli bir yaz günü ve içimdeki heyecanın arttığını hissedebiliyorum.

Topuklarımı toprağa gömerken "Dur bir saniye," diyorum. "Buna mı bineceğiz?"

Killian barın yanına park etmiş devasa bir krom helikopteri çekiyor.

"Ne bekliyordun ki?" diye soruyor sinsi bir sırıtışla. "Ne de olsa bir motorcu barındasın."

"Doğru, ama... Daha önce hiç motosiklete binmedim."

"Ben de daha önce hiç aşık olmadım, kedicik. Her şeyin bir ilki vardır." Motosiklete biner ve arkasındaki koltuğa vurur. "Gel bakalım. Seni ilk yolculuğuna çıkaracağım."

Nedense bu adamla bir sürü ilk yaşayacağımızı düşünüyorum. Ve her türlü şekilde bir sürü sürüş.

Ellerimi onun büyük omuzlarına koyuyorum - dünden beri hayalini kurduğum yuvarlak omuzlar - ve bacağımı koltuğun üzerinde sallıyorum. Üzerimde bir elbise var ve iç çamaşırım amımla onun deri koltuğu arasındaki tek şey.

Motoru çalıştırıyor ve gürleyen titreşimlerin beni ıslatması hiç zaman almıyor.

"Ne yapmam gerekiyor?" İçimde panik oluşmaya başladığında soruyorum.

Elimi tutuyor ve sert karın kaslarını kavrayana kadar yan tarafına doğru yeniden konumlandırıyor. Ben de aynısını diğer elimle yapıyorum, tişörtünün altındaki derin çıkıntıları hissettiğimde neredeyse nefes nefese kalıyorum.

"Burada ne yapacağım?" Damarlarımda bir adrenalin dalgası dolaşırken tekrar soruyorum.

"Tek yapman gereken tutunmak," diyor sırtarak, bana bakmak için arkasını döndüğünde. "Ve yolculuğun tadını çıkarın."

"Ama benim dümenim yok-"

O havalanıyor ve ben çığlık atarak tırnaklarımı karnına geçiriyorum.

Oh kahretsin oh kahretsin oh kahretsin oh kahretsin oh kahretsin oh kahretsin oh kahretsin.

Motoru ana yola çeviriyor ve arkada ağzı açık bana bakan bir çocukla bir SUV'nin yanından geçerken hızlanıyor.

Tüm vücudum titriyor ve bu *gerçekten* iyi hissettiriyor. Kalçalarımınla onun devasa gövdesini kavıyorum ve koltuk klitorisime karşı üst düzey bir vibratörün umabileceğinden daha iyi titreşirken göğüslerimi sırtına bastırıyorum.

Hava saçlarımın arasından akıyor ve Killian'ın ne yaptığını bildiğini fark ettiğimde gevşemeye başlıyorum. Motosikleti iyi kullanıyor, bu yüzden daha تنها bir yola girdiğinde karnındaki delice tutuşumun bir kısmını gevşetiyorum. Ben gülümsemeye başlarken ağaçlar ve evler yanımızdan geçip gidiyor, kendimden, ondan ve sürüşten keyif alıyorum.

Göğüslerimi ona bastırmaya devam ediyorum, korktuğum için değil, iyi hissettirdiği için ve eminim o da bundan zevk alıyor.

Başka bir uzun yola sapıyor ve sert bir şekilde hızlanıyor. Bu sefer korkudan çığlık atmıyorum. Onun yerine heyecanla çığlık atıyorum.

Bu seksi adam beni nereye götürmek isterse oraya gitmeye hazırım.

ALTINCI BÖLÜM

Killian

BİSİKLET SÜRERKEN DAISY'NİN YUMUŞAK KALÇALARININ BENİ SIKMASI

Yoldan aşağı inmek şimdiye kadarki en iyi duygudur. Motosikletimi çok titreşimli tutmayı seviyorum ve bunun onun tatlı küçük amına ne yaptığını hayal edebiliyorum. Eminim orası sıırılsıklam olmuştur.

Kalçalarının arasına daldığımı ve her bir yapışkan damlayı yaladığımı hayal ederken bir inilti çıkarıyorum.

Şımarık göğüsleri sırtıma bastırılıyor ve meme uçlarının ne kadar sert olduğunu hissettiğimde inliyorum. Bu kız daha fazlası için hazır ve istekli hissediyor. Boynumdan nefes alışından ve parmak uçlarının karnımı sanki beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi kazmasından bunu hissedebiliyorum.

Gaza basıp toprak yolda hızlanıyorum ve arkamızdan kahverengi bir bulutun yükselmesini sağlıyorum. Beni sıkıca kavırıyor, bu da daha da hızlı gitme isteğimi artırıyor. Sevgilime bu kadar yakın olmayı seviyorum.

Kasabanın içinden dönüyoruz ve sonra onu yeni satın aldığımız benzin istasyonuna götürüyorum. Babamın önerdiği gibi kendi paramla kendi üzerime aldım. Şimdi, onun haklı olduğunu görüyorum. Bu en iyi karar ve hepsi Daisy sayesinde.

Şimdi hapse girme riskini göze alamam. Her gece yatağında beni bekleyen onunki gibi tatlı bir vücuda sahipken olmaz. Bunu kaybetme riskini almaya degecek ne olabilir ki?

"Güzel," diye yalan söylüyor ve ben neredeyse çıldırıyorum.

"Düzelteceğiz," diye söz veriyorum. "Biraz para koyarız ve tekrar güzelleştiririz."

Etrafı incelerken gülümsüyor. "Şu ön tarafın biraz elden geçirilmesi gerek. Belki arabaya servis yapan bir kahve dükkânı ekleriz."

Başımı sallıyorum. Sadece yakışıklı değil...

Orayı kontrol ettikten sonra tekrar bisiklete atladık ve doğruca Hollow Oak Hill'e gittim. Burası doğanın içine sıkışmış güzel bir yer ve bazen ben ve çocuklar Hollow Gölü'nde yüzmeye gidiyoruz. Kızlarla kumların üzerinde barbekü yapmayı seviyoruz.

Daisy ayakkabılarını çıkarıp ayak parmaklarının kuma batmasına izin verirken "Vay canına, bu çok güzel" diyor. O masmavi suya bakıyor ama ben sadece ona bakıyorum.

Kumral saçları güneşte büyüleyici görünüyor ve gözleri parlak ve uyanık bir şekilde hızla önce bana sonra da göle bakıyor. Utangaç bir şekilde gülümserken yanakları kızarıyor.

Bu kız mükemmel.

Burada tamamen yalnızız ve bu düşünce beni kaya gibi sertleştiriyor. Gözlerim onun yumuşak kıvrımlarında gezinirken sikim pantolonumun içinde kuduruyor.

Ona burada istediğim her şeyi yapabilirim. *Her şeyi.*

Benim gibi biriyle birlikte olmak için fazla güveniyor. Bildiği kadarıyla bir avcı olabilirim. Ona zarar veren ve masumiyetinden faydalanan bir canavar olabilirim.

Ama onun şansına, tek istediğim onu korumak. Onu bu korkunç dünyadan korumak ve benim yapmak. Belki bunu hissedebilir. Belki de onun için yapamayacağım hiçbir şey olmadığını biliyordur.

Belki de olması gereken budur ve olması gereken olduğunda, bilirsin. Kesinlikle biliyorum.

"Suyun soğuk olduğunu mu düşünüyorsun?" diye soruyor, arkasındaki kumları tekmeleyerek suya doğru zıplarken.

Sadece ayak bileklerini görmek bile beni sertleştiriyor. O kıyafetleri yırtıp attığımda neler olacağını hayal bile edemiyorum.

"Çok kötü değil," diyor suya girdiğinde.

Bir ağaca doğru yürüyorum ve onun muhteşem doğa manzarasını seyrederken ağaca yaslanıyorum.

"Bu gölün burada olduğunu bilmiyordum," diyor bana dönerken. "On beş yıldır babamı burada ziyaret ediyorum ve bana hiç söylemedi

bu konuda."

"Muhtemelen motorcuların seni görmesini istemediği içindir. Bana sorarsan çok akıllıca."

Gülüyor ve sonra bana sırtıyor. "Bütün motorcular kötü değildir."

Benim iyi adamlardan biri olduğumu düşünmesine bayılıyorum. Bana öyle bakması için her şeyi yaparım, sanki sevmeye değer biriymişim gibi.

Bir taş almak için eğiliyor ve kışının görüntüsü bana ilkel bir şey yapıyor. Rüzgârda uçuşan seksi yazlık elbisesinin içindeki muhteşem yanaklarına bakarken dişlerimi sıkıyorum. Elbiseyi yırtmak ve altındaki süt gibi beyaz tenini görmek istiyorum.

O elindeki taşı suya atıp dalgalar uzaklaştıkça gülerken ben uzanıp zonklayan sikimi düzeltiyorum.

"Sence babam burada seninle olduğumu bilse ne yapardı?" diye soruyor arkasını dönüp bana doğru yürürken.

Parmaklarım ona dokunma isteğiyle ağrıyor ama şimdilik yanımda tutuyorum. Kulüpte takılan kızlar gibi değil. Erkekler tarafından elden ele dolaştırılan, Sweettarts olarak da bilinen kulüp sürtükleri gibi değil.

Benim için acı verici olsa bile onunla yavaş olmak zorunda. Beni öldürse bile.

"Baban mı?" Yüzümü buruşturarak sordum. "Kafama bir kurşun sıkar ve beni çöle gömerdi. Aslında muhtemelen beni orada çakallar parçalasın diye bıraktırdı."

Gülüyor ama ben şaka yapmıyorum. "O bunu yapmaz."

"Belli ki babanı çok iyi tanıyorsun."

Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor ama rüzgâr onu geri getiriyor. Öne doğru eğilip onun için geri topluyorum. Bu sefer kalıyor. Kırmızı yanakları da öyle.

"Onun hakkında bir canavarmış gibi konuşuyorsun." "Bir canavarı yakalamak için bir canavar gerekir."

Sertçe yutkunuyor, rahatsız görünüyor.

"O iyi bir Şerif ve sert bir adam," diye devam ediyorum. "Pek çok kardeşimi hapse attı."

"Özür dilerim," diyor gözleri ayaklarına inerken.

"Üzülme," diyorum çenesine dokunup gözlerini tekrar yukarı kaldırırken. "Hepsi bunu hak etti. O sadece işini yapıyordu."

O bunları düşünürken birkaç sessiz saniye geçiyor. Ben sadece yüzüne hayranlıkla bakıyorum, o da istediği kadar zaman ayırabiliyor.

"Peki ya sen?" diye soruyor. "Bunu hak ediyor musun?" "Ben seni hak etmiyorum. Sana bu kadarını söyleyebilirim." "Ama... hapse girmeyi hak ediyor musun?"

"Umarım artık hak etmiyorumdur."

Bu onun için yeterince iyi görünüyor.

Gölgede bir kayanın üzerine oturdum ve onu kucağıma çektim. Kalbinin hızla çarptığını ve sinirlerinin yayıldığını hissedebiliyorum.

"Sorun yok," diye fısıldıyorum elimi kalçasının üzerinde kaydırıp bacaklarını yakın tutarken. Sırtını dikleştiriyor ve diri göğüsleri yüzüme o kadar yakın ki ağzımı sulandırıyor.

Esinti saçlarından bir tutam alıyor ve yüzümü gıdıklıyor. Ona olan takıntım artıyor ve diğer erkekler onun etrafındayken, onu izlerken ya da benim olana dokunmaya çalışırken uslu durmayacağımı biliyorum.

Çok güzel kokuyor. Karayip sahilindeki hindistan cevizleri gibi. Onu yakınımda tutarken birbiri ardına derin nefesler alıyorum.

Gölde yüzen birkaç ördeği izlerken kızım rahatlamaya başlıyor. Kucağımda kayıyor ve kalçası ağrıyan sert şaftıma çarpıyor.

Bir nefesle dönüp dudaklarını aralayarak bana bakıyor. Acaba bu onun hissettiği ilk penis mi diye düşünürken gözleri açılıyor. Öyle olsa iyi olur. Eğer değilse ne yapacağımı bilmiyorum.

Kendimi, onun masumiyetini -bana ait olan masumiyeti- alan kişiyi avlarken ve bunu ona hayatıyla ödetirken hayal edebiliyorum.

"Beni ne kadar zorladığını görüyor musun, kedicik?" Homurdanıyorum. "Dün gece hayatıma girdiğinden beri sikim taş gibi sert ve zonkluyor."

Yumuşak, dolgun dudakları aralanıyor ama artık karşı koyamadığım bir masumiyetle bana bakarken ağzından tek kelime çıkmıyor.

Çenesini kavıyorum ve ağzını tam istediğim yere doğru eğiyorum. Dudaklarımı dudaklarına bastırıp ellerimde erirken onu öperken nefesi kesiliyor.

Tadı da görüldüğü kadar tatlı. Bunu sonsuza dek yapabilirim.

Çekingeni eli omzumda başlıyor ve sonra yanağımda dinlenmeden önce boynuma doğru kayıyor. Bana küçük inilti veriyor ve aramızda sertleşirken her birini açlıkla yutuyorum.

Ondan uzaklaşmıyor. Aksine, sert şaftıma doğru eğiliyor ve beni diline karşı inletiyor.

Bu tanrıçanın her santimini sahiplenmeye hazırım. Onu benim yapmak istiyorum.

Ağızlarımız birbirinden ayrıldığında, yüzümün önünde bir aşağı bir yukarı sallanan diri memeleriyle ağır ağır nefes alırken bana şaşkınlıkla bakıyor.

Başparmağını ıslak dudaklarımda gezdirip ağızıma huşu içinde bakarken yumuşak göğüslerinden birini sıkıca kavıyorum. Küçük meme uçlarını hissedebiliyorum.

sertleşiyor ve ipeksi dili kadar pembe olup olmadıklarını merak etmeme neden oluyor.

Kalçası hâlâ sikime bastırıyor, ön sperm bozuk bir musluk gibi dışarı sızarken pantolonumda ıslak bir karmaşa yaratıyor. Taşaklarım şişmiş ve onun taze rahmine dolduracağım tohumla ağrıyor.

"Beni ne kadar zorladığını hissediyorsun, kedicik," diye homurdanıyorum boynuna karşı. "Bakalım seni ne kadar ıslatacağım."

Elimi çıplak kalçasına götürdüğümde nefesini tutuyor. Gergin ama heyecanlı görünüyor ve elimi ince kumaşın altına kaydırmama engel olmuyor.

Bana daha iyi erişim sağlamak için arkasına yaslanırken kalbim arzıyla çarpıyor. Avucumu yavaşça yumuşak kalçalarından yukarı kaydırıyorum, parmak uçlarımı külotunun örttüğü ıslak tümseğin üzerinde gezdiriyorum.

Elimi bandın altına daldırıp ıslak yumuşaklığına dokunduğumda inliyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve irkiliyorum, avucum onun yumuşak ıslak kıvrımlarında kayarken çok iyi hissettiriyor. İpek gibi hissettiriyor. Cennet gibi hissettiriyor.

Bakir deliğine bir parmak ucumu daldırıp test ederken, sıcak küçük amcığı elime karşı zonkluyor. Çok sıkı hissediyorum. Bu amcığın sert sikimin etrafına sarılmasının nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyorum.

Avucumla klitorisine bastırduğumda kızım derinden inliyor ve hissettiği zevk bacaklarını daha geniş açmasına neden oluyor.

Nazik olmaya çalışıyorum, ama sadece bu amcığın üzerinde şehre gitmek istiyorum. Onu boşaltmak istiyorum ki kreminin tadına bakabileyim.

Göğsü hızla inip kalkıyor ve kendimi daha fazla tutamıyorum. Elbisesini aşağı çekiyorum ve çıplak göğüsleri ortaya çıkıyor, meme uçları şımarık ve pembe ve çok lezzetli görünüyor. Klitorisini daha sert ovmaya başladığımda yüksek sesle inliyor ve kucağımda sürtünüyor. Homurdanarak bir meme ucunu ağızıma alıyorum ve emmeye başlıyorum.

"Oh, Killian," diye inlerken elleri saçlarıma gömülüyor. Ben onun daracık küçük amcığıyla oynarken o beni çıplak göğsüne yaslıyor.

"Çok ıslaksın, kedicik," diye homurdanıyorum göğsüne karşı. "Her zaman bu kadar ıslak ve sikime hazır mısın?"

"Evet," diye nefes nefese kalıyor. "Seni düşünmeden duramıyorum. Seni içimde o kadar çok istiyorum ki."

Şehvet onu tüketirken gözleri yarı kapalı. Benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı var.

"Küçük deliğinde ne istiyorsun?" Alay ediyorum. "Parmaklarımı mı, dilimi mi, yoksa büyük kalın sikimi mi?"

Ben klitorisini daha hızlı ovarken nefes nefese kalıyor. Seksi ela gözleri, kalçalarının arasına soktuğum elime bakarken ihtiyaçtan parlıyor.

"Her şeyi," diye inliyor. "Her şeyini istiyorum."

"Güzel," diye homurdanıyorum orgazmın kıyısına doğru süründüğünü hissettiğimde. İnlemeleri daha yüksek, daha çılgınca, daha çaresiz hale gelirken vücudu bana küçük sarsıntılar vermeye başlıyor. "Sana hiç böyle dokunan oldu mu?"

Cevabını beklerken nefesim boğazımda düğümleniyor. Bilmek için can attığım ama bir yandan da hoşuma gitmez diye sormaktan korktuğum bir cevap bu.

Dövmeli bileğimi kavırıyor ve elimi bacaklarının arasında tutuyor. "Hayır," diye nefes nefese kalıyor. "Bir tek sen varsın, Killian. Ben bakireyim. Seni bekliyordum. Seni."

"İşte benim kızım," diye fısıldıyorum, rahatlama bedenimi sular altında bırakırken. "Duymak istediğim şey buydu."

Tırnakları aniden bileğime batıyor ve doğru noktaya vurduğumu bilerek sırtıyorum. Ben onu çözerken yumuşak kıvrımları bana doğru bastırıyor.

"Oh," diye çığlık atıyor. "Oh, lanet olsun!"

Ona sert vuruyor. Orgazm onu parçalıyor, çığlık atmasına ve kasılmalara neden oluyor. Nereye bakacağımı bilemiyorum; zıplayan küçük şımarık göğüslerine mi, zevkten iki büklüm olmuş muhteşem yüzüne mi, yoksa elimin etrafında şiddetle titreyen kalçalarına mı?

Sıcak, yapışkan salgısının parmaklarımdan aşağıya ve elime aktığını hissettiğimde neredeyse pantolonumun içine boşalıyordum. Artık aramızda ıslak bir karmaşa var ve ona bu şekilde kolayca girip çıkabileceğimi bildiğim için sırtıyorum.

Sikim aramızda ağrıyor. Biraz sürtünme için çaresiz.

Ama şu anda, bu an tamamen onunla ilgili. Orgazm onu sarsarken amcıyla oynamaya devam ediyorum, zevkle dalga geçiyorum ve olabildiğince uzun sürmesini sağlıyorum.

Hızlı nefesleri derin solumalara, tiz inlemeleri uzun ve memnun inlemelere dönüşüğünde elimi ondan çekiyorum.

İnliyor ve bileğimi geri çekmeye çalışıyor ama balının tadına bakmamı engelleyecek kadar güçlü değil.

Elimin elbisesinden çıkışını izlerken ela gözleri kocaman açılıyor. Parmaklarım onun kaygan, parlak sularıyla kaplı ve ben onları ağızıma götürüp kremini emerken gözlerini onlardan ayırmıyor.

Sıcak ve tatlı ve tadı daha önce hayal ettiğim her şeyden daha güzel. Gözlerimi kapatıyorum ve tadın tadını çıkarırken bir inilti çıkarıyorum.

"Kahretsin, tadın çok güzel kedicik," diye inliyorum, sikim aramızda yanarken. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Onu kucığımdan kaldırdığımda hayal kırıklığı içinde inliyor, ama onu kayanın üzerine koyup önünde diz çöktüğümde bu hayal kırıklığı heyecana dönüşüyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor nefes nefese bir ses tonuyla.

Bacaklarını tutup açarken sırtıyorum. "Ne istersem, kedicik. Ne istersem."

Elbisesi tekrar aşağıya düşüp üzerini örtmeden hemen önce pembe şiş dudaklarını gösteren, yana doğru çekilmiş külotuna bir göz atıyorum.

"Kaldır şu elbiseyi," diye emrediyorum. "O güzel, küçük, bakire amcığını göreyim."

Dediğimi yapıyor ve elbiseyi yukarı kaldırarak neredeyse kalbimi durduracak bir manzara ortaya çıkarıyor.

"Şimdi şu külotu yana çek ve erkeğine onun için neleri sakladığını göster."

Eli ıslak külotu yana doğru sıyrıyor ve ben irkiliyorum.

Bir damla berrak meyve suyu yavaşça yayılmış pembe dudaklarından aşağı kayıyor. Üstte yumuşak kahverengi bukleler, altta pembe büzülmüş göt deliği.

Ona bakarken ihtiyaçla inliyorum. Önümde tamamen çıplak ve bu ağızımı sulandırıyor.

Dudaklarımı yalıyorum, içine dalmak üzereyken çocukların sesi mükemmel günümüzü böldü.

Sesler yükseldikçe o tatlı bacaklar hızla kapanıyor. Hayal kırıklığıyla başımı öne eğiyorum ve onları bir daha geri dönmeyecekleri kadar korkutmaya hazır bir şekilde sesin geldiği yöne dönüyorum.

Altı oğlan ve üç kız, hepsi de on iki yaşlarında, patikadan aşağı koşarak geliyorlar, yanımızdan geçip suya doğru koşarken avazları çıktığı kadar bağırlıyorlar.

Hay sikeyim. O an sona erdi.

Daisy'nin bacakları sıkıca kapandı ve o yumuşak, diri göğüsleri elbisesinin içine geri döndü.

Çocuklar yanımdan hızla geçip suya koşuyor, gülerek ve oynayarak suya atlıyorlar.

Daisy'ye dönüyorum ve o bana gülümsüyor. O kadar sıcak ve sevgi dolu ki tüm hayal kırıklığım eriyip gidiyor.

"Bana evini göstermek ister misin?" diye soruyor yumuşak, ürkek bir sesle.

O seksi, yaramaz gözlerindeki anlam çok açıktı, ben de elini tuttum ve onu motoruma geri götürdüm.

Yolda daha da hızlı sürüyorum ve kasabanın içinden geçerken bacaklarının bana sarılmış olduğunu hissetmek dikkatimi o kadar dağıtıyor ki Michail'in ışıklarda yanıma yanaştığını fark etmiyorum bile.

"Killian," diyor ve beni şaşkınlığımdan uyandırıyor.

"Burada ne halt ediyorsun?" Ona homurdanıyorum.

"Bir dakikaya ihtiyacım var," diye cevap veriyor.

Bir dakikam bile yok. Bir saniyem bile yok.

Bu kızın amının zonklayan sikime mümkün olduğunca çabuk sarılmasını istiyorum ve bu da bir Rus için mola verecek zamanım olmadığı anlamına geliyor.

"Yarın."

Daisy'ye bakıyor ve içimde bir öfke dalgası kabarıyor. "Sadece bir saniye sürecek, Killian. Beni takip et."

Işık yeşile dönüyor ve bir benzin istasyonuna giriyor.

Onu tamamen görmezden gelerek düz gitmeye hazırım ama Daisy kulağıma fısıldıyor.

"Sorun yok. Bütün gece bizim."

Hayal kırıklığı içinde homurdanarak onu otoparka kadar takip ediyorum, keşke düz gitseydim diyorum.

"Ne oldu?" Öfkeyle sordum.

"Yalnız konuşmaya ihtiyacım var."

"Bu benim ruh eşim Michail. Bana söylemek istediğin her şeyi onun önünde de söyleyebilirsin."

İç çekiyor, aynı fikirde değilmiş gibi görünüyor ama bu konuda yapabileceği pek bir şey yok. Yavru kedimi bırakmayacağım.

"Başka bir sipariş vermek istiyorum," diyor alçak sesle. "Dün gece işimiz... bölünmeden önce veremedim."

Başımı sallıyorum. "Başka sipariş yok."

Kaşlarını kaldırıyor.

"Ben yokum."

Bana bakarken çenesini ovuşturuyor, bakışları sertleşiyor.

Bana istediği kadar kötü kötü bakabilir. Ben sadece bakarım. "Çıkış yok," diyor sonunda. "Bir anlaşmamız vardı."

"Anlaşma bitti," diyorum tartışmaya yer bırakmayan sert bir sesle. "İşimiz bitti. Artık yeni önceliklerim var."

"Anlaşma bitmiş olabilir," diyor gözlerini bana dikerek. "Ama bu iş bitmedi. Bir Rus'a saygısızlık eden birine ne denir biliyor musun?"

"Ne?" Motorumu tekrar çalıştırırken soruyorum. "Bir ceset."

Gidonu çevirirken gülüyorum. "Umarım bütün Rus ordusunu arkana almışsındır, Michail. Yoksa tek ceset sen olursun."

Kızımı da yanıma alarak uzaklaşırken başını sallıyor.

YEDİNCİ BÖLÜM

Daisy

TELEFONUMUN ÇALDIĞINI HİSSETTİĞİMDE KILLIAN'IN EVİNE GİDEN YOLU

YARILAMIŞTIK. BEN

Motosikletin arkasında şimdiden kendimi daha rahat hissediyorum ve bana kimin mesaj attığını görmek için telefonumu çıkarırken iki kez düşünmüyorum. Killian'ın bana bir şey olmasına izin vermeyeceğini biliyorum. Bunun için fazla korumacıdır.

Ekranda babamın adını gördüğümde nefesimin altında "Kahretsin," diye fısıldıyorum.

"Ne oldu?" Killian başını çevirerek soruyor.

Birkaç saniye boyunca yan profilinde kaybolup güzelliğine bakıyorum. Güçlü çenesinin sanki dünyaya bir şey anlatıyormuş gibi aşağıya doğru inmesine bayılıyorum.

"Babam akşam yemeği için onunla lokantada buluşmamı istiyor," diyorum midemde sert bir kaya gibi oluşan hayal kırıklığını hissederken.

"Ona meşgul olduğunu söyle."

Kalbim küçülüyormuş gibi hissederken göğsüm sıkışıyor. Ne ile meşgul olacağımızı sormak istiyorum...

Killian arabayı yolun kenarına çekerken, "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diyorum. Arkasını dönüp bana bakıyor ve gözlerimi kaçırmaktan kendimi alamıyorum. Yüzündeki hayal kırıklığını görmek istemiyorum.

"Güven bana, bu iyi bir fikir," diyor şehvetli bir bakışla. "Yaptığına memnun olacaksın. Sana söz veriyorum."

"Bir bahane uydurursam anlayacaktır. Şehirde hiç arkadaşım olmadığını ve yapacak hiçbir şeyim olmadığını biliyor. Eğer onu terk edersem, bunun senin yüzünden olduğunu bilecek."

Sanırım ikimiz de aynı şeyi hayal ediyoruz - biz yataktayken öfkeli babam elinde bir silahla kapıyı kırıp içeri giriyor. Killian bu geceyi atlatamaz.

"Seninle olmam gerek," diyor. Sesindeki acıyı ve ıstırabı duyabiliyorum ve bu kalbimi parçalıyor. "Sana sahip olmalıyım, Daisy."

"Biliyorum," diye fısıldıyorum çenesini avucumun içine alıp başparmağımla yanağını okşarken. Gözlerini kapatıyor ve avucuma doğru eğiliyor. "Bu gece. Söz veriyorum."

Gözlerini açıyor ve bana bakıyor, şu anda hissettiğim tüm yoğun özlemle bakıyor.

"Ne zaman?"

"Babam gece çalışmadığı zamanlarda genellikle saat onda uyur. Gizlice çıkacağım. Beni birkaç sokak öteden alabilirsin."

Buluşmak için bir yer ve zaman ayarlıyoruz ve sonra Killian isteksizce bara geri dönüyor.

Park ettiğinde ve ben motosikletten indiğimde, "Bu beni öldürüyor," diyor. Yarım saat içinde babamla buluşmam gerekiyor ve oraya yürümem de bir o kadar sürecek.

Ona doğru adım atarken baştan çıkarıcı bir sırıtışla "Buna değmesini sağlayacağım," diyorum.

Güçlü ve sahiplenici elleriyle kalçalarımı kavırıyor ve beni sert bedenine doğru çekiyor. Dudaklarıma bakarken "Kaybettiğimiz zamanı daha sonra telafi etmemiz gerekecek" diyor. "Ama o zamana kadar..."

Beni dudaklarımdan sertçe öperken vücudum jöleye dönüşüyor, kolları sahiplenici bir şekilde etrafımı sararken beni yutuyor.

Zaman yavaşlıyor. Dizlerimin bağı çözülüyor. Kalbim küt küt atıyor. Tek odaklanabildiğim ağızımdaki dili ve bunun ne kadar iyi hissettirdiği.

O dilin bacaklarımda arasında olmasına çok yaklaştım ve bunu düşünmek başımı döndürüyor. Eminim daha sonra oraya geri dönecektir.

Ama önce babamla akşam yemeğini atlatmam gerekiyor.

Babam hamburgerini açıp soğanları görünce kaşlarını çatıyor.

"Yirmi yıldır buraya geliyorum ve her seferinde soğan istemediğimi söylüyorum ve her seferinde lanet soğanları koyuyorlar."

Ona garsondan soğan istemediğini söylemek geliyor içimden ama vazgeçiyorum. Bu onun sorunu, benim değil.

"Dün geceki adam kimdi?" Hamburgerimi alırken masumca soruyorum. Sıradan davranmaya çalışıyorum ama içim yangın alarmı çalıyormuş gibi panik içinde çırpınıyor.

Babamın bana bakarken bakışlarının sertleştiğini hissedebiliyorum.

Saniyeler cevapsız geçiyor, her biri sonsuzluk gibi geliyor. Sonunda cesaretimi toplayıp ona bakıyorum ve o da uzun ve sert bir nefes veriyor. "Ne oldu?" Omuz silkerek soruyorum. "Onun kim olduğunu bilmem mi gerekiyor?" "Sen söyle. İkiniz birbirinize çok aşına görünüyordunuz."

"Onu hayatımda daha önce hiç görmedim" diyorum, ki bu dün geceye kadar doğruydı.

Öte yandan bugün...

Tanrım, ellerini hâlâ bacaklarımda arasında hissedebiliyorum. Hâlâ yapışkan ve sıcak hissediyorum.

Ve hâlâ dudaklarını dudaklarımda ve sahiplenici ellerini vücudumda hissedebiliyorum.

Babam hamburgerini tabağına bırakıyor, iştahını kaybetmiş gibi görünüyor.

"Seni o adamın yanında istemiyorum," diyor sert bir ses tonuyla. "O değersiz bir bok parçası."

Tüylerim diken diken oluyor. Kimsenin Killian hakkında böyle konuşmasından hoşlanmıyorum. Sanırım ben de ona karşı sahiplenici ve korumacıyım.

"Onu tanıyor musun ki?" Ben de karşılık verdim.

"Onun türünü biliyorum. Kulübünü biliyorum. Hepsi suçlu ve katil. Hepsi."

"Ama onunla hiç konuştun mu? Konuştunuz mu?"

Şansımı zorladığımı biliyorum ama umurumda değil.

"Sokaklarda serbestçe dolaşmaması gerektiğini bilmek için bir aslanla konuşmama gerek yok. Bunlar kötü adamlar Daisy. Şiddet yanlısı adamlar."

"Dün gece şiddete başvuran tek kişi sendin."

"Dikkat et kızım," diye uyarıyor gözleri kararırken. Sonunda Killian'ın bahsettiği o karanlığın bir kısmını görmeye başlıyorum ve bu hoşuma gitmiyor.

"Onu eşek sudan gelinceye kadar dövdün. Hem de sebepsiz yere."

"Ah, bir nedeni vardı," diyor bana ters ters bakarken. "O Heartlands'in bir üyesi. Benim sebebim *bu*. O, babası ve o haydutlar bu eyaletin insanlarını çok uzun zamandır terörize ediyorlar. Kuduz köpek gibiler ve uyutulmaları gerekiyor."

"Ama ya hepsini yanlış anladıysan? Ya iyi olmaya çalışıyorlarsa?"

"Canavarlar iyi olamaz. Denediklerinde bile zarar vermekten başka bir şey yapmazlar."

"Bence yanılıyorsun," diyorum ona meydan okurcasına.

"Peki sen ne biliyorsun? Sen daha yirmi yaşındasın."

Bana hiçbir zaman saygı duymadı ve şimdi bunu açıkça görebiliyorum. Ama biliyorum.

Bana Killian gibi sevgi dolu bir şekilde sarılan hiç kimsenin kötü olamayacağını biliyorum.

Onun içinde iyilik var. Bunu hissedebiliyorum.

Bu gece, kendimi tamamen ona vereceğim. Ve babamın bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Killian

KIZIMI BEKLERKEN NABZIM HIZLA ATIYOR. SAATIMI KONTROL EDİYORUM. her üç saniyede bir, ama o burada değil.

Saat neredeyse on bir oldu, yarım saat erken geldim, çok heyecanlıydım ve endişelenmeye başladım.

Belki babası bizi öğrendi ve onu evde rehin tutuyor. Belki başına bir şey gelmiştir. Belki de ben onu bıraktıktan sonra biri onu sokakta gördü ve kaçırdı.

"Kahretsin," diye tısladım nefesimin altında, deli gibi etrafta dolanırken. Onu gözümün önünden ayırmamam gerektiğini biliyordum. Onu bileğime kelepçelemeli ve gözümün önünden ayrılmasına izin vermemeliydim.

Tam kalbim yerinden çıkacakmış gibi hissederken, onu karanlık sokakta koşarken görüyorum.

Bana doğru koşmasını izlerken yüzümde geniş bir sırıtış belirliyor; saçları zıplıyor ve göğüsleri her adımda sallanıyor. Yanıma geldiğinde zaten kaya gibi sertleşmişim, kollarıma atlıyor ve bacaklarını etrafıma sarıyor.

Onu öpmek için hiç vakit kaybetmedim. Ağzımın içinde inliyor ve ne kadar şanslı olduğumu fark ettiğimde onu yutuyorum.

Saint ya da şu anda parmaklıklar ardında olan diğer Heartlands üyeleri gibi hapse tıklılabilirdim. Ama bunun yerine, burada

Onu. Ve ben hiçbir yere gitmiyorum.

Kanunları çiğnediğim günler sona erdi. Onu kollarımda tutmak için yapmayacağım şey yok ve buna bundan sonra yasaların doğru tarafında olmak da dahil.

"Beni özledin mi?" diye soruyor seksi bir gülümsemeyle. Bacakları hâlâ belime sarılmış durumda ve elleri omuzlarımı kavıyor. Avuçlarımı kışına doğru kaydırıyorum, yumuşak kıvrımlarının tadını çıkarırken onu yukarıda tutuyorum.

"Seni özledim mi?" Gülümseyerek soruyorum. "Her. Lanet olsun. Saniyede. Seni düşünmeden duramadım. İşkence gibiydi."

Yüzündeki sırtıştan ve gözlerindeki ışıltıdan bu cevap hoşuna gitmiş gibi görünüyor.

"Ben de seni özledim."

Onu tekrar öpüyorum ve bu sefer ikimiz de inliyoruz, çünkü sertliğim onun yayılmış amına baskı yapıyor. Aramızda çok fazla katman var ama bunu yakında düzeltereğim.

Ayaklarını kaldırıma bırakırken "Gidelim," diyorum. Elbisesi kemerime takılıyor ve onu geri çektiğinde kıkırdıyor.

"Yürüyor muyuz?" diye soruyor eli elime kayarken. Bütün elimi onunkinin etrafına sarabiliyorum. Elleri çok küçük.

"Bisikletim burada," diyorum onu sokağın aşağısına doğru yönlendirirken. "Babanın duymasını ve gecemizi mahvetme riskini almasını istemedim."

"Sadece güzel bir yüz değil," diyor her adımda zıplarken sırtarak.

Motosiklete giderken birkaç kez daha öpüşmek için duruyoruz ve sonra ne olduğunu anlamadan, kalçaları beni sıkarken ve elleri sert karın kaslarımı kavrarken yolda gidiyorum.

Onu doğruca evime götürüyorum, şehrin dışında üç yatak odalı bir ev. Büyük bir arazisi olan تنها bir yer ve sanırım hoşuna gidecek. Umarım beğenir.

Evimin önüne geldiğimde "Vay canına," diye fısıldadı. "Beklediğim bu değildi."

"Ne bekliyordun ki?"

"Bilmiyorum," diyor bisikletten inip etrafına bakınırken. "Burası çok güzel."

"Bir çöplük mü bekliyordun?"

Gülüyor. "Senin takıldığın barı gördüm ve..."

"Bu farklı," diyorum yanına gidip onu kollarıma alırken. "Orası sadece bir batakhane. Bu güzel şeylerden hoşlanmadığım anlamına gelmez."

Saçlarını savurarak benimle alay ediyor. "Başka hangi güzel şeylerden hoşlanırsın?"

Alt dudağını dişlerken onu izliyorum. Hayatımda hiç bu kadar güzel bir kız görmemiştim. Melek gibi ve gerçek dışı görünüyor. Gerçek olamayacak kadar güzel.

"Elbisenin altında sakladığın gibi güzel pembe şeyler," diyorum dudaklarım onunkilerin üzerinde gezinirken hırlayarak.

Yanakları pembeleşmeye başlıyor ve onu böyle utangaç ve masum görmek sikimin sertleşmesine neden oluyor.

"Sanırım seni yeterince beklettim," diyor alçak bir sesle.

Eğiliyorum ve onu kollarımın arasına alıyorum. "Beklettin. Şimdi benimle geliyorsun, kedicik."

Onu içeri taşıırken başını göğsüme yaslıyor. Kapıyı tekmeleyerek kapattım ve onu üst kattaki yatak odama taşıdım.

Onu yatağıma atıyorum ve gömleğimi çıkarırken bacakları çoktan açılmış oluyor.

"Gölün kenarında seni yakından tadamadım," diyorum ona doğru yürürken. "Ama şimdi her santimini tadacağım."

Dizlerini tutup bacaklarını daha da açtığımda nefesi kesiliyor.

Yazlık elbisesi amını örtüyor ve içimde onu yırtıp parçalara ayırmak için karşı konulmaz bir istek var. Ama eve iç çamaşırlarıyla dönmesini istemiyorsam bunu yapamam ve bu manzara sadece benim için. Yavaş yavaş büyüyen nemli noktayla külotunu görene kadar elbisesini yukarı çekiyorum.

Külotunun kemerinden tutup dizlerimin üzerine çökerken bacaklarından aşağı çekiyorum. Amının sıcak ve sarhoş edici kokusu burnuma doluyor ve neredeyse kendimden geçiyorum, o kadar güzel kokuyor ki.

Ayaklarını ıslak kumaştan çıkarıp arkama atarken gözlerim onun güzel amına kilitleniyor.

"Çok güzelsin," diye inliyorum açgözlü gözlerimle onu tamamen içime alırken. Islak amına o kadar odaklanmışım ki göğüslerini çıkardığını fark etmedim bile. Vücudu önümdeki yatağa sürtünürken onlara masaj yapıyor ve meme uçlarını çimdikliyor.

Önce onu yiyeceğim, ama sonra onu çiğ ve korumasız alacağım. Onunla ilişim bittiğinde bekareti sert şaftımı kaplayacak ve tohumum rahminde büyüyecek.

Henüz bilmiyor ama bu gece onu hamile bırakacağım. Sonsuza dek benim olmaya zorlanana kadar bu kızın taze ve olgun vücudunu çiftleştireceğim. Elimden gelen her şekilde bana bağlanmasını ve kilitlenmesini istiyorum ve çocuğumun onun rahminde olması onu hayatımda tutmanın bir başka yolu.

Çocuğum onun karnında büyüdüğü karnının her geçen gün daha da yuvarlaklaştığını ve büyüdüğünü düşünmek bile beni çıldırtıyor. Onu doğurmak için ani bir istek duyuyorum ama önce onu yalamalı ve ağzıma boşalmasını sağlamalıyım. Ona söz verdim ve asla sözümünden dönmem.

Aşağı inip yanağımdaki kirli sakalı kalçaları boyunca gezdirirken ağzım sulanıyor, onu kızdırıyorum. Şimdiden inliyor ve ağzım için yalvarıyor.

Onu biraz daha kızdırırdım ama bu onun için mi yoksa benim için mi daha zor bilmiyorum. Bunu ben de çok istiyorum.

Dilimi her santimini kaplayan uzun, yumuşak bir yalamayla seksine doğru sürüklediğimde haykırıyor ve sırtını eğiyor.

"Tanrım, Killian," diye inliyor kollarımı bacaklarına dolayıp onu yerinde tutarken. "Bu *çok* iyi hissettiriyor."

Tekrar aşağı inerken sırtıyorum ama bu sefer yavaş gitmiyorum. Beni bile şaşırtan bir çılgınlıkla onu yutuyorum.

Kıvrımlarını yalıyorum, klitorisini emiyorum ve bacakları etrafımda titreyene ve orgazmı onu mahvederken çılgık atana kadar dilimle bakire deliğini kızdırıyorum.

Bu beni durdurmuyor. Bana daha fazla ılık krema vermeye devam ediyor ve ben de alıştırılmaya devam ediyorum, horozum için yalvarana kadar her damlanın tadını çıkarıyorum.

"*Lütfen* sik beni," diye inliyor memelerini tutarken. "*Lütfen*."

Sikim bütün gün ihmal edilmişti ve her zamankinden daha sertti. Pantolonumu hızla çıkarıyorum, elimi sert ağrıyan şaftımın etrafına sarıyorum ve Daisy izlerken horozumu çıkarıyorum.

Aniden dizlerinin üzerine atlıyor ve onu yakalıyor, dudaklarını yalarken parmaklarını kalın şaftımın etrafına sarıyor. Ben kıcının yanaklarının havada sallanışını izlerken, küçük pembe dili dışarı sızan her damla spermi topluyor.

Kumral saçlarını geriye çekip yumuşak dudaklarının şişmiş başımın etrafını sarışını izliyorum. Beni ağzına alırken küçük bir miyavlama sesi çıkarıyor. Çok güzel bir manzara.

Ağzına ilk kez bir erkek aldığını söyleyebilirim. Özensiz ve deneyimsiz, ama ne olursa olsun o eksik beceri, o o kadar yapar içinde

coşku.

Biraz eğlenmesine izin veriyorum ve sonra yavaşça sikimi ağzından çekiyorum. Eliyle tutarken nefesi kesiliyor ve sonra şehvet ve ihtiyaçla bulutlanmış kocaman ela gözleriyle hızla bana bakıyor.

"Seni buraya sikimi yalatmaya getirmedim," diyorum çenesinden tutup önümdeki yatakta dizlerinin üzerine çökene kadar kaldırırken. Dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirirken ıslak dudakları ayrılıyor. Aldığı her hızlı nefesin tadını alabiliyorum. "Seni buraya getirdim, böylece beni bekleyen o daracık bakire amcığını sikebileceğim."

Küçük bir nefes veriyor ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, sert şaftımı beceriksizce okşarken sahip olduğum her şeyle onu öpüyorum.

"Şimdi uslu bir kedi yavrusu ol ve elbiseni çıkar, ellerinin ve dizlerinin üzerine çök ve arkanı dön."

Çenesini bırakıyorum ve o da isteksizce sikimi bırakıyor. Elbisesinden sıyrılıp arkasını dönerek dört ayak üzerine düşerken gözlerim onun olgun vücuduna kilitlenmişti.

Kıç yanakları havada, büzülmüş göt deliği içimdeki canavarı baştan çıkarıyor. Sikimi kaptığım gibi dudaklarımı yalıyorum ve yavaşça ıslak kıvrımlarına doğru sürüklüyorum. İkimiz de titriyoruz. Bu çok iyi hissettirecek.

Kalın kafamı onun dar küçük deliğine doğru yönlendirirken ağır nefes alıyorum.

Beklerken vücudu kaskatı kesiliyor.

"Kahretsin, çok darsın," diyorum ucu içeri sokarken irkilerek. Sıcak suları dışarı akıyor ve taşaklarımı gıdıklamadan önce kalın şaftım boyunca birkaç damla akıyor.

"Çok büyüksün," diye inliyor başını eğerken.

"Bu sefer acıtacak," diyorum kışının yanağını sıkıca kavrarken. Biraz daha derine ittiğimde sızlanıyor. Amcığı etrafımda kenetlenmiş, beni inanılmaz derecede sıkıyor. "Ve belki bir sonraki, ama yakında, bisikletime bindiğim kadar kolay bir şekilde amına binebileceğim."

Arkasını dönüyor ve gözlerinde saf bir şehvetle bana bakıyor. Saçları çoktan dağılmıştı ve hızlı nefesler alırken dudakları açıktı.

"Koca sikimin geri kalanını da ister misin?" Onu kızdırarak soruyorum. "Evet," diye inliyor. "Hepinizi istiyorum."

"Prezervatif takmıyorum, kedicik. Aramızda hiçbir şey yok. Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Başını sallıyor ve ben sırtıyorum.

"Yani hamile kalmanı engelleyecek hiçbir şey yok. O küçük olgun rahmini sıcak benimle doldurmamı engelleyecek hiçbir şey yok. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"İstiyorum," diye inliyor bana bakarken, gözleriyle yalvarıyor. "Ben de bunu istiyorum. Hepsini bana ver."

Elimle diğer kış yanağını tutuyorum ve kızlık zarının daha ileri gitmemi engellediğini hissedene kadar içeri girerken yanaklarını ayırıyorum.

Ellerimi sıkarak, bekâretini alarak, *benim* olanı alarak içeri doğru itiyorum.

Daracık, zonklayan amcığın sonuna kadar girdiğimde inliyor ve sızlanıyor. Sıcak ipeksi duvarları her santimimi sıkıyor. İçimde tutuyorum, ne kadar iyi hissettiğine hayret ediyorum.

"Aletin," diye inliyor. "Öyle. Çok. Büyük." Her kelimede nefesi kesiliyor. Etkileyici boyutuma alıştıkça bacakları yanımda titriyor.

Yavaşça sikimi geri çekmeye başlıyorum. Gözlerim, kreminin ve bekâretinin güzel görüntüsüyle kaplı olan shaftıma kilitlendi.

Bu kızı şu anda sevdiğimden daha fazla sevebileceğimi sanmıyorum. Ona tamamen takıntılıyım ve öleceğim güne kadar her fırsatta bu şekilde içine gireceğimi biliyorum.

Birkaç yavaş ve kolay vuruştan sonra, amı biraz gevşemeye başlıyor ve beni daha kolay alıyor. Her darbeye daha fazla içine alıyor gibi görünüyor. Kediciğim, her ileri ittiğimde bana karşı geri itmeye devam ediyor.

"Seni bulduğumda çok masumdun," diye homurdanıyorum onu daha sert becerirken. Yatak, kalçalarımın her pompalanışında odanın içinde ilerlemeye devam ediyor. "Şimdi, kendine bir bak. Çıplak kışın havada, aletimin daha fazlası için yalvarıyor."

"Çok iyi hissettiriyor," diye inliyor. "Elimde değil."

Yatak başlığı tekrar tekrar duvara çarparken yumruğuyla çarşaflara tutunuyor. Onun sıcaklığına girip çıkıyorum, olgun ve istekli bedenine acımasızca sokuyorum.

Onun gerginliği taşaklarımdaki boşalmayı çekmeye başlıyor, daha fazla dayanamayacağım ve patlayacakmışım gibi hissedene kadar içimden sağıyor.

"Senin küçük amına boşalacağım," diye homurdanıyorum. "Benim ham horozum seni doğuracak, yavru kedi."

"*Evet!*" Omzunun üzerinden meydan okuyan bir bakışla bakarken kalçalarını tekrar bana çarpmaya başladı. "Beni boşalmanla doldur."

Saçlarından bir tutam tutuyorum ve ona daha hızlı ve daha sert girerken başını geriye çekiyorum. "Önce sen. Aminin sikimin üzerine geldiğini hissetmek istiyorum."

Çok uzun sürmedi. Saçlarını tuttuğumda çözölmeye başlıyor ve aminin sert şaftımnda daha da sıkılaştığını hissediyorum.

Daha fazla dayanamıyorum. Kendimi tutamıyorum.

Vahşi bir homurtu ve sert bir hamleyle, bıraktım ve bakire aminin derinliklerine boşaldım. Orgazmlarımız sanki tekmişiz gibi bizi birlikte yıkıp geçerken ikimiz de haykırıyoruz. Şu anda biriz. Birbirimize aitiz. Bu şekilde aitiz.

Taşaklarım boşaldığında ve artık kendini tutamadığında, ondan kayarak çıkıyorum ve o yatağa yığılıyor.

Sikim onun kalın kremasıyla kaplanmıştı. Yatağa uzanıp kendine gelmeye çalışırken sıcak dölleriim amından kalçasına sızıyordu.

Onu korumasız yakaladım ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. Rahmi tohumlarımla kaplanmış ve büyümeye başlaması için dua ediyorum.

Onun kırmızı şişmiş aminin benim dölümle kaplı güzel görüntüsüne saatlerce bakmak istiyorum ama orgazm tüm enerjimi aldı ve onun yanındaki yatağa yığıldım.

Büyük dövmeli kolumu ona doladığımda ve onu kucağıma çektiğimde keyifle inliyor.

Zaten birbirimize çok iyi uyuyoruz. Birbiri için yapılmış iki yapboz parçası gibi. Birbirimiz için yaratılmışız.

Çünkü biz buyuz.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Daisy

TÜM VÜCUDUM PARLIYORMUŞ GIBI HISSEDİYORUM. SICAKLIKTAN BAŞKA BİR ŞEY
HISSETMİYORUM,

Killian'ın yatağında, yanımda onunla uzanırken memnuniyet, haz ve tatmin.

İkimiz de çırılçıplamız ve birbirimizin kollarına sarılmışız, birbirimizin gözlerinin içine bakarken bir daha hiçbir şeyin eskisi gibi olup olmayacağını merak ediyoruz.

Olmayacağını zaten
biliyorum. Biz birlikte
olmak için yaratılmışız.

Tanıştığımız andan beri bana bunu söylüyor ve sonunda ben de buna inanmaya başlıyorum.

"Geri dönemezsin," diyor. "Benimle kalmalısın."

Gözlerinin içine bakarken sertçe yutkunuyorum. Yapmaktan endişe ettiğim konuşma buydu. Kaliforniya'daki evime dönme vaktim geldiğinde ne olacak? Kalmamı isteyecek mi yoksa benden kurtulmak için heyecanlanacak mı? Sanırım artık cevabımı aldım.

"Nereye geri döneyim?" Yavaşça soruyorum. "Babamın evine mi yoksa kendi evime mi?"

"İkisine de," diyor beni sıkıca kavrarken. "Sana ihtiyacım var Daisy. Sensiz hayatta kalabilir miyim bilmiyorum."

Gözlerindeki paniği biraz olsun yatıştırmak için yanağını okşuyorum. "Bu gece babama dönmek zorunda değilim. Yarın sabah beş gibi işe gidecek ve gitmeden önce beni uyandırmayacak."

Bacaklarımın arasına bir sıcaklık yerleştğini hissediyorum, önümüzdeki birkaç saat boyunca bu şekilde çıplak yatabileceğimizi biliyorum. Eli kalçamdan yukarı kayıyor ve kalçamın üzerinde duruyor.

"Benim olduğunu söylediğimde ciddiydim," diyor eli kığımında gezinirken. Yanağımı kavıyor ve beni karnıma doğru çekiyor. "Sen bana aitsin. Anladın mı?"

Bacaklarımın arasına girip beni tuttuğunda çoktan ıslanmaya başlamıştım. Sert sikinin kığımın çatlağını sıyırdığını hissettiğimde ürperiyorum.

"Kimin amcığı bu?" diye homurdanıyor.

Cevap vermek üzereydim ama kalın ucunun kıvrımlarıma doğru kaydığını hissettiğimde nefesim kesildi. Bacaklarımı daha geniş açıyorum, o büyük kalın siki içime sokmasını umuyorum.

Gözlerimi sımsıkı kapatırken, "Bu senin," diye nefes nefese kalıyorum. Tüm odağım orada, yavaşça içime girerken sikine konsantre oluyorum.

"Bu doğru, o benim," diyor sonuna kadar batarken.

"*Oh, kahretsin,*" diye inliyorum içimi doldururken. O kadar *büyük ki*. Onunla bu şekilde tamamen doldurulmuş hissediyorum. Bu cennet gibi.

"Bu doğru, o benim," diye fısıldıyor kulağıma. Ağırlığının bir kısmını üzerime basıyor ve kontrolün onda olduğunu bana bildiriyor. "Ve sen burada kalacaksın, değil mi?"

"*Evet.*"

"Benim yanıma mı taşınacaksın?"

Daha sert itmeye başlıyor, tüm vücudumu titretiyor. "*Evet.*"

"Benimle evlenecek misin?"

"İşte bu," diye inliyorum. Bana böyle davranmaya devam ettiği sürece ne isterse yapacağım.

"Güzel."

Sertçe itiyor ve ıslak amıma boşalırken sikini içimde derinlerde tutuyor. Boşalmasının sıcaklığını hissettiğimde ben de bırakıyorum ve daha önce boşalmadığım kadar sert boşalıyorum.

Sanırım artık başka seçeneğim yok. Sanırım onunla evlenmek zorundayım.

Umarım beni çok bekletmez.

Her yönden onun olmak istiyorum ve bunu şimdi istiyorum.

Killian benimle evlenmek istediğini söylediğinde, bu fikre alışmamızın biraz zaman alacağını düşünmüştüm ama bu seksi motorcunun bizim için başka planları var.

Kasabadan geçip evlenmek için adliyeye giderken ona sımsıkı sarılıyorum. Karısı olabilecekken bir saniye daha bekâr kalmak istemediğini söyledi.

Bu muhtemelen çok hızlı. Kötü bir fikir olabilir. Ama çok doğru geliyor ve çılgınca bir şey yapma havasındayım.

Bir ışıktaki duruyoruz ve elim Killian'ın çıkıntısına doğru ilerlemeye başlıyor. "Oh, siktir, kedicik," diye inliyor, ereksiyonunun elimin altında büyüdüğünü hissederken.

Avuç içi. "Beni öldürüyorsun."

Dudağımı ısıyorum ve sırtındaki Heartlands logosuna bakıp sırtıyorum - kanatlı bir kafatası.

Tam her şey ilginçleşmeye başlamışken sağ tarafımızda bir araba yanaşiyor.

Tanımam bir saniye sürüyor ama dünkü arabanın aynısı.

Yanlış hatırlamıyorsam Michail'in arabasıydı.

Michail'in camı indirişini izlerken midem sertleşiyor ve adrenalinim yükseliyor. Killian'ı tehdit etmişti ve şimdi geri döndü.

"Ne istiyorsun lan sen?" Killian ona kükrüyor.

"Ruslarla uğraşabileceğini mi sanıyorsun?" Michail bir silah çıkardı ve sevdiğim adama doğrulttuğunda çığlık attım.

Killian silah patlamadan önce tekmeyle elinden alıyor ve silah arabanın altına düşüyor. Arkasındaki başka bir araba tüm bunları görüyor ve lastikleri gıcırdayarak kırmızı ışıktaki uzaklaşıyor.

Killian ayağa kalkıp atlarken ben motosikletin arkasına tutunuyorum. Michail'i yakalıyor ve birbirlerini yumruklayıp dövüşürken onu açık pencereden içeri çekiyor.

Michail birkaç yumruk atıyor ama Killian onları kolayca karşılıyor. Diğer yandan onunkiler yıkıcıdır.

Ama arabadaki tek kişi Michail değildir. Camlar renkliydi ve desteği gizliyorlardı. Killian, Michail'i yıkıcı bir sağ kroşeyle kaldırıma düşürürken arabadan üç adam daha çıkınca çığlık atıyorum. Adamım yumruklarını dövüş pozisyonunda kaldırarak kavşağa geri döndü. Geri çekiliyor gibi görünüyordu ama onları benden uzaklaştırdığını biliyorum.

Arabalar adamlardan kaçmak için sağa sola savruluyor ve korna çalıyor. Çok geçmeden bir polis arabası geçiyor ve üç adamın Killian'ın üzerine atladığını görüyor. Onlarla cesurca dövüşüyor, üçünü de aynı anda haklıyor.

Arabadan inen polisi gördüğümde kanım donuyor. O benim babamdı. Şerif Ramsey.

Killian'ın motosikletinin üzerinde oturan bana bir bakış atıyor ve dişlerini sıkarak alay ediyor.

Şu anda babamın fikrinden çok Killian'ın güvenliğiyle ilgileniyorum. Bir şeyler yapmak zorundayım.

Adamım Ruslardan birine sert bir yumruk indirerek onu yere düşürüyor ama en iri adam ona doğru koşuyor ve onu yakalayarak kollarını beline sabitliyor. Üçüncü adam Killian'ın karnına yumruk üstüne yumruk indirmeye başladı.

"Baba!" Bisikletten atlarken çığlık atıyorum. "Ona yardım et! *Lütfen!*"

Çığlığım dikkatlerini çekiyor ve dönüp babamın kavşağa yaklaştığını görüyorlar. Arabalar adamların yanından hızla geçiyor, sürücüler hızla tırmanan durumdan uzaklaşmaya çalışırken lastikler gıcırıyor.

"Kimse kımıldamasın," diyor babam silahını onlara doğrulturken. Adamların dördü de donup kalıyor ve ellerini kaldırıyor.

Killian ve Ruslara o kadar odaklanmış ki kavşağa hızla giren arabayı görmüyor. Bacaklarına çarpıyor ve onu havaya uçuruyor.

Silahı uzanamayacağı bir yere çarparak kaldırırma düşerken çığlık atıyorum.

Araba hızla uzaklaşırken iri yarı Rus koşup tabancasını alıyor.

Tek yapabildiğim namluyu babama doğrultmasını çaresizce izlemek.

ONUNCU BÖLÜM

Killian

LANET OLSUN.

Şeriften daha fazla nefret ettiğim kimse yok, ama kızımın babasının değerli gözlerinin önünde öldürülmesini izlemesine izin verirsem lanetleneceğim.

İri yarı Rus Ivan, ayağa kalkmaya çalışan Şerif'in tabancasını yerden kapıyor. Kanun adamı olsun olmasın, Ivan'ın Şerif Ramsey'in hayatına son vermekte tereddüt etmeyeceğini biliyorum.

Hızlı hareket etmeliyim. Şerif çok yaralı görünmüyor -belki bacağı kırılmıştır- ama silahı Ivan'ın elinde olduğu sürece kolay hedef.

Vahşi silahı Ramsey'e doğrultuyor ve ben havalanıp havaya sıçırıyorum. Benden daha iri ama Daisy'yi mutlu etmek için tüm gücümü ve kararlılığımı kullanıyorum ve onu yakalayıp kaldırırma yatırıyorum.

Silah patlıyor, ama mermi polis arabasının camını patlatarak geniş bir alana yayılıyor.

Ben Ivan'ın üstüne düşerken Daisy çığlık atıyor. Bacaklarımla vücudunu kavıyorum ve yumruklarımla ona vurmaya başlıyorum. Silah elinden kayıp gitti. Bizden birkaç metre uzağa düştü.

"Dikkat et!" Arkamdan hızla yaklaşan ayak seslerini duyduğumda Daisy çığlık atıyor. Hepimizin ölmesini isteyen Ruslardan hâlâ iki kişi daha var.

Ivan'ın üzerinden atlayıp silaha doğru atlıyorum. Silahı kapıyorum ve arkamı dönüp sırtüstü yatarak ilerleyen iki adama doğrultuyorum. İki el ateş ediyorum ve ikisi de yere yığılıyor.

Ivan akıllıca hareket etmiyor. Michail hâlâ baygın. Diğer ikisi öldü. İkisi de kafasından vurulmuş.

Ayağa kalkarken silahı kavradım ve Şerif'e döndüm. Dizlerinin üzerine çökmüş, ayağa kalkamıyor ama telsizinden destek için bağıyor.

Bir an için silahı kaldırıp onun canını almayı düşünüyorum. Beni ve Daisy'yi asla birlikte kabul etmeyecek ve bizi ayırmak isteyen her şeyi ya da herkesi ortadan kaldırmak için umutsuz bir ihtiyaç duyuyorum.

Telsizi bırakıyor ve ben elimde silahla önünde dururken bana bakıyor.

Bunu yapamam. Daisy bana asla aynı şekilde bakmaz.

Ve ben onun için iyi olmak istiyorum. Bize zarar vermeye çalışan insanları öldürmek bir şeydir, ama soğukkanlı cinayet tamamen başka bir şeydir.

Elimdeki silahı çevirip ona uzattım.

Ramsey hemen kaptı ve kılıfına koydu.

Daisy koşup onun önünde dizlerinin üzerine çöktü. "İyi misin?" "Hayır," diye tıslıyor bana saf bir nefretle bakarken. "Ben asla

"Sen bir Heartlands haydutuyula birlikteyken sorun yok." "Baba, o senin hayatını kurtardı!"

"O bir katil," diyor içinden nefret dökülürken. "Arabaya bin Daisy. Bunu evde konuşuruz."

"Hayır," diyor sert bir sesle. "Ben Killian'la kalıyorum."

Bana dudak büküyor ve sonra gözlerinde yanan bir ateşle ona dönüyor. "O zaman cinayete suç ortağı olursun. Sen de hapse girersin."

Çenesini kaldırıyor ve meydan okurcasına ona bakıyor. "Eğer böyle olması gerekiyorsa, benim için sorun değil. Onunla kalacağım."

"Benim hiçbir kızım bir Conley ile birlikte olmayacak," diye tısladı. "Arabaya bin!"

Arkasına uzanıp elimi tutuyor. Ramsey'nin bize bakışı, benim de kafamda bir kurşunla kaldırımda, cesetlerin yanında yatıyor olacağımı düşündürüyor.

"Bu sana bağlı değil baba. Biz evleniyoruz. Ben onunla kalıyorum."

Ramsey kükredi. "O bir bok parçası! O *bir motorcu!*"

"O iyi bir adam ve senin hayatını kurtardı."

Şerif omuzları düşerken iç geçirir. Savaşı kaybettiğini yeni fark etmiş bir adama benziyor. "Benim onayımı asla alamayacaksın."

Daisy ayağa kalkıyor ve uzaktan siren sesleri gelirken elimi sıkıyor. "Buna ihtiyacım yok. Hoşuna gitse de gitmese de evleniyorum."

"Eğer o adamla evlenirsen," diye hırlıyor. "O zaman artık benim kızım değilsin."

"Pekala," diyor uzun bir aradan sonra. "O zaman sanırım burada işimiz bitti."

Hadi, Killian. Gidelim."

Aceyle bisiklete biniyoruz ve o da arkamdan atlıyor. Michail yanımızda uyanıyor, bu yüzden yüzüne bir tekme daha atıyorum, bu da onu tekrar uyutuyor.

Şerif'e son bir kez baktıktan sonra yola çıkıyoruz.

Durmadan önce onu Hollow Oak Hill'e kadar getirdim. "İyi misin?" diye soruyorum.

Küçük kedimin patileri titriyordu. Onları tutup gözlerinin içine bakıyorum. "Konuş benimle."

"Ben iyiyim," diyor titrek bir sesle. "Ona ihtiyacım yok. Sen varken olmaz."

"Seninle ilgileneceğim," diye söz veriyorum ona.

"Bakacağını biliyorum," diyor rahatlamış bir gülümsemeyle. "O hiç yapmadı. Ben büyürken hiç yanımda olmadı, o zaman neden başıma gelen en iyi şeyden vazgeçmemi talep etme hakkına sahip olduğunu düşünüyor?"

Başıma gelen en iyi şey ben miyim? Göğsüm o kadar büyük ki patlayacakmış gibi hissediyorum.

"İsterse beni evlatlıktan reddedebilir ama seni benden alamaz."

"Alabilir ama," diyorum iç çekerek. "Az önce beni iki kişiyi öldürürken gördü. Şimdiden hakkımda tutuklama emri çıkarılmış olabilir."

Daisy bunun doğru olduğunu anladığında yıkılmış görünüyor. Hepimiz bunun nefsi müdafaa olduğunu biliyoruz ama babası ne rapor edecek? Beni hapse atmak için ne kadar ileri gidecek? Beni kızından uzak tutmak için?

Kızımı tuttum ve sertçe öptüm. Birlikte çok fazla zamanımız olmayabilir ve kaybedecek zamanımız yok.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Daisy

BABAM KILLIAN'DAN NEFRET EDERDİ AMA SANIRIM BENDEN NEFRET ETMİYORDU.

POLİS

hiçbir zaman kapıyı çalmadı - ya da tekmeleyerek içeri girmedi - sonuçta.

Ertesi sabah gazeteyi kontrol ettik ve hiçbir yerinde benden ya da Killian'dan bahsedilmiyordu. Aslında, tüm Rusları etkisiz hale getirenin büyük Şerif Ramsey olduğu belirtiliyordu. Ne de olsa ikisinin hayatını alan onun silahıydı. Bagajları kokain doluydu ve hem Ivan hem de Michail şu anda hapiste duruşmalarını beklerken, diğer ikisi de morgda gömülmeyi bekliyor.

Sanırım kızını hapiste görmek istemedi. Killian'ın düşündüğü kadar kötü biri olduğunu sanmıyorum. Tıpkı Killian'ın babamın düşündüğü kadar kötü olmadığı gibi. Kimse saf iyi ya da saf kötü değildir. Hepimiz ortada bir yerde yaşıyoruz.

"Hey, kedicik!" Killian benzin istasyonunun bira bölümünden sesleniyor. Satış tamamlandı ve anahtarları daha bugün aldık. "Sence burada ne yapabiliriz?"

Evi gözden geçiriyor ve değer katmak için nereleri geliştirebileceğimizi bulmaya çalışıyoruz. Adamımla çok eğleniyorum.

"Hepsi bira," diyorum kaşlarımı çatarak.

"Biliyorum," diye cevap veriyor. "Burası bira bölümü." "Peki ya kadınlar?"

Bana bakıyor, belli ki kafası
karışmış. "Neden hiç şarap yok?"

"Ahh," diyor anladığında. "İyi bir noktaya değindin."

"Ve ucuz, boktan benzin istasyonu şarabı değil," diye ekliyorum. "İşten eve dönerken benzin almak için duran kariyer sahibi bir kadını düşünün. Hesabında para var ve uzun günün sonunda rahatlamak için bir şişe şarap istiyor. Ve bir şişe gösterişli üzüm suyu değil. *Gerçek* bir şişe şarap istiyor. Güzel bir şey."

"Düşünce tarzını seviyorum," diyor gözlerinde dolar işaretleriyle. "Sen benim yanımdayken, yavrum, imparatorluğumuz muazzam olacak."

Onu dinlerken sırtıyorum. Hayata geçeceğini bildiğim tüm büyük planlarıyla gelecek hakkında bu kadar iyimser olmasını seviyorum. Birlikte yapamayacağımız hiçbir şey yok.

Birlikte olmamızın üzerinden bir ay geçti ve her gün bir öncekinden daha güzel. Sokaktaki olaydan bir gün sonra adliyede evlendik. Killian hala o gün evlenmek istiyordu ama ben gömleği kan içinde olan bir damatla evlenmeyi reddettim. Bu yüzden uzlaştık ve bir gün bekledik.

Eve gelmeyeceğimi ve üniversitenin bana göre olmadığını söylediğimde annem şok olmuştu. Ama Killian hakkında konuşmaya başlayınca anladı. Sesimde hiç böyle bir mutluluk duymadığını ve onu eve getirip kendisiyle tanıştırmamı, böylece dövme kollarının anlattığı kadar güzel olup olmadığını görebileceğini söyledi.

Killian ellerini havada sallayarak, "Pekâlâ, burada şarap var," dedi. "Burada bir paket kahve alanı var. Tezgâhı düzeltiriz ve pencereleri değiştiririz."

O devam ederken gülümseyerek onu izliyorum. Çok hareketli. Çok mutlu. Ben de öyle.

Bundan sonra, satın almak için bir ofis binasını ve ardından altı üniteli bir apartman kompleksini kontrol etmeye gidiyoruz. Killian artık düzlüğe çıktığına göre bir emlak imparatorluğuna sahip olmaya kararlı ve ben de onunla birlikte bunu inşa edeceğim için heyecanlıyım.

Ayrılma vakti geldiğinde "Hazır mısın?"

diye sordu. "Bir saniye. İşemem lazım."

Arka taraftaki tuvalete gidiyorum ve yol boyunca bir hamilelik testi görüyorum. Duruyorum ve son adet tarihimden bu yana epey zaman geçtiğini fark ediyorum.

Aman Tanrım... Olamaz. Olamaz mı?

Raftan bir kutu alıp aceleyle banyoya giriyorum. Bir çubuğun üzerine işlemek biraz garip ama göstergedeki küçük pozitif işareti gördüğümde bunların hepsi kayboluyor.

Ona bakarken zihnim dağılıyor. Düzgün düşünemeyecek kadar heyecanlıyım.

Killian'ın çocuğuna hamileyim. Tam da bu günün daha iyi olamayacağını düşünürken...

Dışarı çıktığımda Killian, "Gidelim kedicik," diyor. Elim tutuyor ve birazdan göreceğimiz benzin istasyonu ve ofis binası hakkında bir şeyler gevelemeye başlıyor ama ben hiçbirini duyamıyorum. Kalbim küt küt atıyor.

Beni içeri almak için kapıyı açıyor ve yüzümü görünce duruyor. "Neye gülüyorsun?"

Konuşamıyorum bile. Bu yüzden ona çubuğu uzattım.

"Bu da ne?" Sonunda neye baktığını anladığında yüzü aydınlanıyor. "Hayır! Bu gerçek mi? Sen... hamile misin?"

Sırtışım genişlerken yanaklarımın yandığını hissedebiliyorum. Başımı aşağı yukarı sallarken mutluluk gözyaşlarım gözlerime süzölmeye başlıyor.

"Hamilesin!" diye bağılıyor, sanki hayatında duyduğu en iyi habermiş gibi. "Evet!"

Elimde değerli bir yük olduğunu fark etmeden önce beni tutup kendi etrafında döndürüyor. "Özür dilerim!" diyor beni dikkatlice yere bırakırken ve sanki camdan yapılmışım gibi bana dokunurken.

"Sorun değil," diyorum gülerek. "Henüz kırılabilir değilim. Küçük bezelyemiz şu anda muhtemelen bir haşhaş tohumundan daha küçük."

"Bir haşhaş tohumu," diye fısıldıyor dizlerinin üzerine çöküp karnımı öperken. "Şimdiden ona aşığım."

Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum ve yanağını karnıma yaslıyorum. "Ben de öyle."

Bu adama aşığım, bebeğime aşığım ve ilk defa hayata aşığım.

Bundan daha iyisi nasıl olabilir?

EPİLOG

Daisy

Bir yıl sonra...

"KORKUNÇ TROY CONLEY'İN BİR GÜN
tekerlemeler söylüyorlar," diyor Killian gülerek.

Troy yerden bize bakarken, "Bence çok sevimli," diyorum. Şu anda üç aylık olan küçük Catherine'imize şarkı söylüyor.

"Elimde değil," diyor Troy. "O kadar tatlı ki. Sadece kulüpteki çocuklara söyleme. Kısa sürede başkanlıktan olurum."

"Sırrın bizimle güvende," diyorum gülerek, küçük kızımızın koca göbeğini gıdıklarken.

Kızım uzanıp adamın yüzünü yakalamaya çalışıyor. Zavallı adam yıllardır bekâr. Killian'ın annesi o çocukken bir trafik kazasında ölmüş ve Troy o zamandan beri bekâr. Yakışıklı ve yaşlı bir adam -gerçek bir gümüş tilki- ve umarım onu mutlu edecek bir kadın bulabilir. Belki ben de bulmasına yardım etmek için aramaya başlarım.

Troy'u torunuyla görmek güzel ama biraz da acı veriyor. Geçen hafta markette babamla karşılaştım ve o da Catherine'den oldukça etkilendi. Nasıl olduğumu ve Killian'ın nasıl olduğunu sordu ki bu da bir başlangıç. Hatta kahve içmeye gelip gelemeyeceğimi sordu.

Belki de aramızdaki şeyler düzeliyordur. Yapacağımı söyledim ve çok heyecanlanmış görünüyordu.

Killian'a baktım ve o da bana gülümseyip elimi tuttu. Bana ve Catherine'e çok iyi davranıyor. Gece boyunca uyumama bile izin veriyor. Bazen boş bir yatağa kalkıyorum ve onu sallanan sandalyede oturmuş, Catherine'i biberonla beslerken, Catherine de onun çıplak göğsüne sarılmış halde görüyorum.

Dün gece Catherine tekrar uyuyana kadar onları izledim. Onu dikkatlice beşiğine geri koydu ve sonra beni kucağına alıp yatağa geri getirdi. Ondan sonra uyumama izin vermedi ama ben aldırmadım. Onun üzerimde olması çok iyi hissettirdi. Hâlâ bebeğimin kilolarını taşıyan yeni vücudum konusunda kendimden utanıyordum ama o bunu seviyor ve yeni kıvrımlarıma doyamıyor gibi görünüyordu.

Troy gittikten ve Catherine öğle uykusuna yattıktan sonra Killian bana o bakışı atıyor. Yanıma gelip beni kucağına aldığında vücudum beklentiyle karıncalanmaya başlıyor.

"Aklından neler geçiyor?" Onun karanlık gözlerine bakarken soruyorum. Aklından ne geçtiğini biliyorum. Sadece onun söylediğini duymak hoşuma gidiyor.

"Sen yatakta, çıplak," diyor sesine derin bir boğukluk katarak. "Aklımdan geçen bu. *Sürekli* aklımdan geçiyor." "Peki o zaman," diyorum sırtarak, kalbinin arkada çarpmaya başladığını hissederken O kocaman göğsünü. "Daha fazla zaman kaybetmeyelim." "Ben de aynı şeyi düşünüyordum."

Beni merdivenlerden yukarı ve yatak odasına taşıyor. Beni yatağa yatırıp o sahiplenici bakışlarıyla bana bakarken çoktan ıslanmıştım.

Başka bir çocuk sahibi olmak için daha ne kadar beklemem gerekiyor? Gömleğini yırtıyor ve bakışlarımı karın kaslarından aşağıya, pantolonunun içinde gözlerimin önünde sertleşen ve uzayan kalın çubuğa sürüklüyorum.

Çünkü sanırım içime bir tane daha sokmasına izin vermeye hazırım. Belki iki.

EPİLOG

Killian

On yıl sonra.

"BURAYA İLK GELİŞİMİZİ HATIRLIYOR MUSUN?" DAISY'YE "BURAYA İLK GELİŞİMİZİ HATIRLIYOR MUSUN?" DIYORUM.

Kollarımı ona doladım. Çimlerin üzerinde oturuyoruz ve gölde oynayan dört çocuğumuzu izlerken ona sıkıca sarılıyorum.

Burada, Hollow Gölü'nün kenarında ilk kez öpüştüğümüzde ikimiz de çok gençtik. Tüm bedenimin canlandığını ve alev alev yandığını hatırlıyorum, bana bu tatlı kızın içinde olduğu hayatın artık asla eskisi gibi olmayacağını söylüyordu.

Tutuşumu sıkılaştırıyorum ve başının üstünü öpüyorum, şampuanının lavanta kokusunu içime çekiyorum. Bu kokuya bayılıyorum.

Ve hayatım eskisi gibi olmadı. Çiçeğim Daisy yanımdayken çok daha iyiydi. O hamile kalır kalmaz, eski kanun kaçağı hayatım sona erdi. İşim bitmişti. Hala motorumu saklıyor ve ekibimde kalıyordum, ama hepsi bu. Uyuşturucu yok. Suç yok. Sadece biri kızıma yaklaştırmaya cüret ederse ara sıra kavga ediyordum. *Ondan* asla vazgeçmeyeceğim. O çok değerli ve korunmak için yanında benim gibi bir pitbull'a ihtiyacı var.

Daisy göğsüme yaslanıp memnuniyetle inlerken, "Hatırlıyorum," diyor. "Bu benim ilk öpücüğümdü."

"Umarım iyi bir öpücük olmuştur," diyorum sırtarak. Öyle olduğunu biliyorum. Çekildiğimde yüzündeki şaşkın ifadeyi hâlâ görebiliyorum; dudakları büzülmüş, gözleri

Kapalı, çene yukarı eğik. Mükemmeldi.

"İyiymi," diyor gülerek.

Yanlarını gıdıklıyorum ve o da gülmekten kendini alamıyor ama kıpırdanıyor. Benim kızım çok gıdıklanıyor ve onu yakalamak için doğru noktaları biliyorum. Dizlerinin üzerine dönüyor ve o seksi ela gözleriyle dudaklarıma baktığında sertçe yutkunuyorum.

Bu kadın beni hala öldürüyor. Bana dört çocuk verdi ve hala her gün ona hayranlık duyuyorum. O benim için doğru kişi, buna hiç şüphe yok.

Birlikte bir emlak imparatorluğu kurduk ve bunu onsuz yapamazdım. Anlaşmalardan anlıyor ve onları çok iyi yönetiyor. Birlikte kırk sekizden fazla mülke sahibiz ve portföyümüz her yıl büyüyor. İş bu kadar iyi kazandırırken kimin suça ihtiyacı var ki?

Ve dört çocuklu bir aileye sahip olmak benim için fazlasıyla yeterli bir macera. En az altı Lego parçasına basmadan koridordan aşağı inmek bir savaş.

"Öpücüğü gerçekten hatırlayamıyorum," diyor alt dudağını kemirirken, ki bunun beni her zaman çıldırttığını biliyor. "Dil var mıydı?"

"Seni hiç dilsiz öptüm mü?"

Gülüyor ve bu ses göğsümün patlayacakmış gibi hissetmesine neden oluyor. "Hayır. Öpmüyorsun."

"Belki de bir tazelemeye ihtiyacın vardır? Hafızanı canlandıracak bir şeye?" Dudaklarını yalıyor ve başını sallıyor. "Sanırım var."

Kollarımı onun tatlı bedenine doluyorum ve onu kendime çekiyorum. Dudaklarını ayırıp benimkini dudaklarına bastırıyorum ve onu asla unutamayacağı kadar sert öpüyorum. Dilimi onunkine doğru kaydırıp gömleğini yukarı çekmeye başladığımda inliyor.

"O ellere dikkat et," diyor çekildikten sonra. "On yıl önceki gibi yalnız değiliz."

"Eww!" Matthew gölden bağılıyor. "Annem ve babam yine öpüşüyor!"

"İğrenç!" Catherine bağılıyor ve sonra dördü de kusuyormuş ve öğürüyormuş gibi yapıyor.

Onu tekrar öpmeden önce gülerek, "Geçen sefer seyirci olduğunu hatırlamıyorum," diyorum.

Geri çekildiğimde omuz silkiyor. "İlk sefer her zaman en iyisidir."

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Hayır," diyor başını sallayarak. "Seninle her zaman en iyisi."

"Bunu ben bile daha iyi söyleyemezdim," diyorum çenesinden tutup seksi ağzını daha fazlası için içeri çekerken.

Çocuklarımız şikayet edip gölden iğrenmiş ve dehşete düşmüş gibi davranırken dillerimiz dans ederek inliyoruz.

Onlar için çok kötü.

Daisy'mi öpmeyi bitirmeye yakın bile değildim. Kızımı. Yavru kedimi.

Ruh eşim.

Benim her şeyim.

EPİLOG

Daisy

30 yıl sonra.

YILLAR BOYUNCA, KILLIAN'IN İÇ BURKUCU DERECEDE SEKSİ GÖRÜNDÜĞÜNÜ GÖRDÜM. Pek çok şekilde -üzerinde tişört olmadan arabamı tamir ederken, garajda ağırlık kaldırırken, saçları rüzgârda savrulurken ve yüzünde şeytani bir gülümsemeyle motosikletiyle yolda giderken- ama torunumuzu dizinde zıplatırken görmek kadar seksi bir şey olduğunu sanmıyorum.

Kim daha çok gülümsüyor bilemiyorum - komik suratlar yapan Killian mı, büyükbabasına gülmekten iki büklüm olan küçük Andrew mu, yoksa tüm bunları kalbim acıyarak izleyen ben mi?

Matthew'un eşi Amy, onları oynarken izlerken gülümseyerek, "Gerçekten sert davranıyor ama içinde büyük bir yumuşaklık olduğunu söyleyebilirim," diyor.

"Söz konusu ailesi olduğunda," diyorum başımı sallayarak, "gezegende Killian Conley'den daha yufka yürekli kimse yoktur."

Ancak iş ailesini ve beni korumaya gelince... benim koca adamımdan daha vahşi bir aslan yoktur.

"Olamaz," diyor Amy burnunu çekerek. "Üstünü değiştirmesi gerek."

Hâlâ o yeni anne burnuyla kirli bezin kokusunu herkesten önce alıyor.

"Kusura bakma K dede," diyor Andrew'u onun elinden kaparken. "Burayı kokutmadan önce onu çalmam gerekiyor ve sen de bizi bir daha davet etmeyeceksin."

Amy diğer odada kayboluyor ve Killian onların gidişini izlerken omuzlarını çökertiyor.

"Bu hiç adil değil," diyor bana dönerken. "Birbirimize bağlanmıştık."

"Beni dizinde zıplatabilirsin," diyorum muzip bir sırıtışla ona doğru yürüyüp dizine otururken. "Orada kıskanmaya başlamıştım."

Sahiplenici kolları beni sararken o da sırıtıyor. "Kıskanma, kedicik. Her zaman benim bir numaram olduğunu biliyorsun."

Beni çekip dudaklarımdan öptüğünde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Bunca yıldan sonra, bu adam hâlâ motorumu harekete geçiriyor.

Bunu hala nasıl yapıyor bilmiyorum.

Eli güneye doğru kaymaya başlıyor, ben tokatla uzaklaştırıyorum.

"Gelinimiz torunumuzla birlikte burada," diye kaşlarımı çatarak onu uyarıyorum. "Ellerini kendine sakla."

"Sana karşı koyamayacağımı biliyorsun, kedicik," diye boynuma doğru hırlayarak kıkırdamama neden oluyor. "Asla yapamam."

Bu sefer eli aşağı doğru inerken tokat atmıyorum. Konu ben olduğumda her zaman istediğini elde etmeyi başarmıştır. Ona nasıl karşı koyabilirim? Hiç şansım olmadı.

Amy'nin koridordan geri geldiğini duyuyoruz ve o içeri girmeden önce onun üzerinden atlayıp neredeyse odanın diğer tarafına sıçırıyorum.

Andrew Killian'a uzanırken, "Gitmek zorundayız," diyor. "Uyku vakti geldi."

Çocuk sürekli ona uzanıyor. Gümüş tilkimin onun en sevdiği büyükbabası olmasını biraz kıskanıyorum ama yine de görmek güzel.

Onları kapıya kadar uğurluyoruz ve sıcak bir veda ediyoruz. Arabası caddede ilerlemeye başladığında Killian gözlerinde ateş ve tutkuyla bana dönüyor.

Sırıtıyorum, iyi bir öğleden sonra geçireceğimi biliyorum. O kapıyı kapatırken biz soyunmaya başlamıştık bile.

Yatak odasına kadar gidebileceğimizi sanmıyorum...

Son!

SERİNİN DEVAMI!

Şimdi mevcut veya çok yakında!

OTT'A TAKINTILI OLMAK

En son OTT haberleri için e-posta listeme kaydolun ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız ücretsiz bir kitap kazanın!

TAKINTILI

Olivia T. Turner tarafından
Posta Listesine Özel!

Ofisimin penceresinden dışarı baktığımda ve onu yan binada gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

Sırf ona yakın olmak için çalıştığı bütün şirketi satın aldım.

Ofisimde benim altımda çalışacak.

Altımda, üstümda, yanımda. *Her* işte birlikte çalışacağız. pozisyon.

Bu genç masum kız, çalışanlarımı nasıl çalıştırdığını öğrenecek.

Zor.

Ve yeni zengin CEO'su şimdiden ona kafayı *takmış* durumda.

Bu baskın ve güçlü CEO fazla mesai için yalvarmanıza neden olacak! Sadece bana mı öyle geliyor yoksa takım elbiseli ve kravatlı seksi ve kaslı bir alfadan daha iyisi yok mu!

Tüm kitaplarım sıfır hile ve garantili tatlı bir HEA ile GÜVENLİDİR. Keyfini çıkarın!

Ücretsiz kopyanızı almak için buraya tıklayın!

ÇEKİNME. GEL BENİ TAKIP ET.

SEN İSTEMEDİKÇE İSİRMAM.

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesi şu adreste bulunabilir:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

GELİN VE ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA
KATILIN!

[OTT Aşığı Olmak İçin Buraya Tıklayın!](#)

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşime geçmek, en son OTT haberlerini almak, kapaklara ilk bakış, tanıtımlar, özel alıntılar, çekilişler ve daha fazlası için gelin!

Katılmak için Over The Top Alfa Erkeklerini sevmelisiniz!

AUDIOBOOKS

Tüm sesli kitap koleksiyonuma göz atın!

En sevdiğiniz OTT hikayelerine her zaman yenilerini ekliyorum!

[OTT Sesli Kitaplar](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

